

ညီအစ်ကိုဖြစ်မှု
လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်

အခန်း တစ်

သီတင်းသုံးဖော်၏ တာဝန်ဝတ္တရားများ

I ရဟန်းဘဝ

၁. ငါ၏ တပည့်နောက်လိုက် ဖြစ်လိုသူသည်၊ မိသားစုနှင့် တိုက်ရိုက် ဆက်ဆံမှုများကို၎င်း၊ လောကီတွင်းရှိ လူမှုရေးဘဝကို၎င်း၊ ငွေကြေး ချမ်းသာမှုအပေါ် မှီခိုမှု အားလုံးကို၎င်း၊ စွန့်လွှတ်လိုစိတ် ရှိရမည် ဖြစ်ပေသည်။

တရားအတွက် ထိုကဲ့သို့သော ဆက်ဆံမှုအပေါင်းကို စွန့်လွှတ်ပြီး၍၊ မိမိ၏ ကိုယ်ခန္ဓာ အတွက်၎င်း၊ စိတ်အတွက်၎င်း သတ်မှတ်ထားသော နေရာမရှိသည့် သူသည် ငါ၏နောက်လိုက် ဖြစ်လာ ၍ ဘိက္ခု(ဂါ) ရဟန်းဟု ခေါ်ဆိုရမည် ဖြစ်သည်။

၎င်း၏ ခြေများသည်၊ ငါ၏ ခြေရာများတွင် အရာထင်စေပြီး၊ ၎င်း၏ လက်များက ငါ၏ ဝတ်ရုံ ကို သယ်ဆောင်နေသော်လည်း၊ အကယ်၍ ၎င်း၏ စိတ်က လောဘကြောင့် တုန်လှုပ်မည် ဆိုပါက၊ ၎င်း သည် ငါနှင့် အလှမ်းဝေးပေသည်။ ၎င်းသည် ရဟန်းတော်တပါးကဲ့သို့ ဝတ်ဆင်ထားသော်လည်း၊ ငါ၏ တရားတော်ကို လက်ခံခြင်းမပြုပါက၊ ငါ့အား တွေ့မြင်နိုင်မည် မဟုတ်ပါပေ။

သို့ရာတွင်၊ အကယ်၍ သူသည်လောဘအပေါင်းကို ဖယ်ရှားပြီးဖြစ်၍၊ သူ၏ စိတ်သည် လည်း သန့်စင်၍ အေးချမ်းမှုရှိမည် ဆိုပါက၊ ယူနာပေါင်းများစွာ ကွာဝေးနေစေကာမူ၊ ငါနှင့် လွန်စွာ နီးကပ်နေပေသည်။ အကယ်၍ ၎င်းသည် တရားကို လက်ခံရရှိမည် ဆိုပါက၊ ထိုအထဲတွင် ငါ့အား တွေ့မြင်ရမည် ဖြစ်သည်။

၂. တပည့်ကို၊ ဘိက္ခု (ဂါ) ရဟန်းများသည် စည်းကမ်းလေးရပ်ကို စောင့်ထိန်း၍၊ ယင်းစည်း ကမ်းများနှင့်အညီ ကျင့်သုံးနေထိုင်ကြရမည်ဖြစ်သည်။

ပထမ၊ ၎င်းတို့သည် ဟောင်းနွမ်းစုတ်ပြတ်နေသော ပုံသုက္က အဝတ်အစားများကို ဝတ်ဆင် ခြင်း၊ ဒုတိယ၊ ၎င်းတို့သည် အိမ်သို့ လှည့်လည်၍

သီတင်းသုံးဖော်၏ တာဝန်ဝတ္တရားများ

တောင်းခံကာ စားသောက်နေထိုင်ခြင်း၊ တတိယ ၎င်း တို့၏ နေအိမ်သည် ညအချိန် ရောက်ရှိလာ၍ တွေ့ရှိရသော သစ်ပင်အောက်၊ သို့မဟုတ် ကျောက်ဆောင် တို့ပင် ဖြစ်ခြင်းနှင့် စတုတ္ထမှာ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာက ချမှတ်ထားသော နွားကျင်ငယ်မှ ပြုလုပ်ထားသည့် အထူး ဆေးဝါးတစ်ခုတည်းကိုသာ သုံးစွဲခြင်းတို့ ဖြစ်လေသည်။

သပိတ်ကို လက်ဝယ်ပိုက်၍၊ တစ်အိမ်မှ တစ်အိမ်သို့ လှည့်လည် ဆွမ်းခံခြင်းသည် သူတောင်းစားဘဝပင် ဖြစ်သော်လည်း၊ ထိုကဲ့သို့ပြုလုပ်ရန် အခြားသူ၏ အမွေစေခိုင်းချက်အရသော်၎င်း၊ အခြေအနေအရသို့မဟုတ် စိတ်၏ ဆွဲဆောင်ချက် အရသော်၎င်း၊ မလွှဲမရှောင်သာ ပြုလုပ်ခြင်း မဟုတ် ပါပေ။ ယုံကြည်မှုရှိသော ဘဝသည် ဘဝ၏ လှည့်စားမှုများမှ ကင်းဝေး၍ ဆင်းရဲ ဒုက္ခများကို ရှောင်ထွင်း ကာ၊ အမှန်တရားသို့ ရောက်ရှိနိုင်ကြောင်း သိရှိသဖြင့်၊ မိမိဆန္ဒအလျောက် ပြုလုပ်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ရဟန်းတစ်ပါး၏ ဘဝသည်၊ လွယ်ကူသောဘဝ မဟုတ်ပါပေ။ ၎င်းသည် မိမိ၏ စိတ်ကို လောဘနှင့် ဒေါသတို့မှ လွတ်ကင်းအောင် ထိန်းသိမ်းနိုင်ခြင်း မရှိပါက၊ ယင်းဘဝမျိုးကို ခံယူရန် မသင့်ပါ ပေ။

၃. မိမိကိုယ်ကို ရဟန်းတစ်ပါးအဖြစ် ယုံကြည်၍၊ မေးမြန်းခြင်းခံရသောအခါ ဖြေဆိုနိုင်ရန် အတွက်၊ ၎င်းသည် ဤကဲ့သို့ ပြောနိုင်ရမည် ဖြစ်သည်။

“ကျွန်ုပ်သည် ရဟန်းဖြစ်ရန်အတွက် လိုအပ်သည့် အရာမှန်သမျှကို ခံယူလိုက်နာလိုစိတ် ရှိပါသည်။ ကျွန်ုပ်သည် ယင်းကိစ္စအတွက် ရိုးသားဖြောင့်မတ်၍၊ ဖြစ်လိုသည့် ရည်ရွယ်ချက်များကို ဖြစ် မြောက်အောင် ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်ပါမည်။ ကျွန်ုပ်သည် ဒါန (ပေးလှူခြင်း) ဖြင့် ကူညီကြသူများအား မေတ္တာပို့ကာ ကျေးဇူးဆပ်မည် ဖြစ်ပြီး၊ ကျွန်ုပ်၏ စိတ်အားထက်သန်မှုနှင့် ကောင်းမွန်သော ဘဝတို့ဖြင့်၊ ၎င်းတို့အား ပျော်ရွှင်အောင် ကြိုးစားလုပ်ဆောင်ပါမည်။”

ရဟန်းဖြစ်ရန်အတွက်၊ ၎င်းသည် မိမိကိုယ်ကို နည်းမျိုးစုံဖြင့် လေ့ကျင့်ရမည် ဖြစ်သည်။ ၎င်းသည် မအောင်မြင်သည့်အခါ၌၊ ရှက်ကြောက်မှုနှင့် ဂုဏ်သိက္ခာ ပျက်မှုတို့ကို ခံစားတတ်ရမည် ဖြစ်သည်။ ၎င်းသည် ဘဝကို သန့်စင်စေရေးအတွက်

သီတင်းသုံးဖော်၏ တာဝန်ဝတ္တရားများ

ကိုယ်ခန္ဓာ၊ နှုတ်နှင့် စိတ်တို့ကို သန့်စင်စွာ ထိန်းသိမ်း ထားရှိရမည်ဖြစ်သည်။ ၎င်းသည် အာရုံငါးပါးတံခါးများကို ကာကွယ်စောင့်ထိန်းရမည် ဖြစ်သည်။ ၎င်း သည် ခေတ္တခဏမျှသာဖြစ်သော ပျော်ရွှင်မှုအတွက်၊ စိတ်၏ ချုပ်ထိန်းမှုကို အလွတ်မခံရ။ ၎င်းသည် မိမိ ကိုယ်ကို ချီးကျူးခြင်း၊ သို့မဟုတ် သူတပါးအား ပြစ်တင်ဆဲဆိုခြင်းများကို မပြုလုပ်ရ။ ၎င်းသည် ပျင်းရိခြင်း သို့မဟုတ် ကြာရှည်စွာ အအိပ်ကြူးခြင်းတို့ကို မပြုလုပ်ရ။

ညနေခင်းပိုင်းတွင်၊ ဆိတ်ငြိမ်စွာထိုင်ရန် ကမ္မဋ္ဌာန်းထိုင်ရန် အချိန်ရှိရမည် ဖြစ်ပြီး၊ အနားယူ အိပ်စက်ခြင်း မပြုမီ၊ လမ်းအနည်းငယ် လျှောက်ရမည် ဖြစ်သည်။ အေးချမ်းစွာ အိပ်စက်နိုင်ရန်အတွက်၊ ၎င်းသည် လက်ျာဖက်စောင်းလှဲ၍၊ ခြေများကို စုထားရမည် ဖြစ်ပြီး၊ နောက်ဆုံးအတွေးများမှာ၊ နံနက် စောစောအိပ်ယာထလိုသည့် စိတ်ဆန္ဒ ရှိရမည် ဖြစ်သည်။ နံနက်စောစော၌၊ လမ်း အနည်းငယ် လျှောက် ရမည် ဖြစ်သည်။

နေ့ခင်းပိုင်းတစ်နေ့လုံးတွင်မူ၊ ၎င်းသည် အမြဲပင် ရှင်သန်နိုးကြားနေသော စိတ်ကို ထိန်း သိမ်းထားရှိ၍၊ ကိုယ်နှင့်စိတ် နှစ်ဖြာစလုံးကို ထိန်းချုပ်ထားကာ၊ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ အိပ်ငိုက်မှု၊ စိတ်လေလွင့်မှု၊ နောင်တရမှု၊ သံသယဖြစ်မှုနှင့် လောကီရမက် အပေါင်းတို့ကို တိမ်းညွတ်မှုများအား ခုခံ ထားဆီးရမည် ဖြစ်သည်။

ဤကဲ့သို့ စိတ်ကို တည်ငြိမ်အောင် ချုပ်ထိန်းထားကာ၊ အကောင်းဆုံးသော ဉာဏ်ပညာရှိမှု များကို ပျိုးထောင်၍၊ လုံးဝအမှန်တရားရရှိရေးအတွက် တစ်ခုတည်းကိုသာ ရည်ရွယ်ရမည် ဖြစ်ပေသည်။

၄. အကယ်၍ ရဟန်းတစ်ပါးတွင်၊ မိမိကိုယ်ကို မေ့လျော့ကာ၊ လောဘကြီးခြင်း၊ ဒေါသထွက်ခြင်း နှင့် မလိုမုန်းတီးမှု မနာလိုမှု၊ ဘဝင်မြင့်မှု၊ မိမိကိုယ်ကို ချီးကျူးမှု၊ သို့မဟုတ် စိတ်ရင်းကောင်း မရှိမှုများ ဖြစ်ပေါ် လာပါက၊ ၎င်းသည် ပါးလွှာသော ပိတ်စတခုဖြင့်သာ ဖုံးအုပ်ထားသည့် ထက်မြက်လှသော နှစ်ဖက်သွား ဓားရှည်တချောင်းကို သယ်ဆောင်နေသူနှင့် တူညီလေသည်။

သီတင်းသုံးဖော်၏ တာဝန်ဝတ္တရားများ

သင်္ဃန်းစုတ်ကို ခြံ၍၊ သပိတ်တစ်လုံးကို သယ်ဆောင်နေခြင်းဖြင့် ၎င်းသည် ရဟန်းတစ်ပါး ဖြစ်လာပါပေ။ ဘုရားကျမ်းစာများကို အလွယ်တကူရွတ်ဆိုနိုင်ရုံဖြင့်၊ ၎င်းသည် ရဟန်းတစ်ပါး မဟုတ်ပါ ပေ။ ၎င်းသည် လူ့ကောက်ရိုးသာ ဖြစ်၍၊ အခြား ဘာမျှ မဟုတ်ပါပေ။

၎င်း၏ ပြင်ပရုပ်သဏ္ဍာန်က ဘုန်းကြီးတစ်ပါးအသွင် ဖြစ်သော်လည်း၊ ၎င်းသည် လောကီ ရမက်များကို ဖယ်ရှားနိုင်ခြင်းမရှိပါပေ။ ၎င်းသည် ရဟန်းတစ်ပါး မဟုတ်မူ၍၊ သင်္ဃန်းခြံထားသော ကလေးငယ်တယောက်သာ ဖြစ်ချေသည်။

စိတ်ကို ချုပ်ထိန်း၍၊ ဉာဏ်ပညာရှိ ကာလောကီရမက်အပေါင်းကို ဖယ်ရှားပြီး ဖြစ်၍၊ အမှန် တရားရရှိရေး ရည်မှန်းချက်တခုတည်းသာ ထားရှိသောသူများအား ရဟန်းအစစ်ဟု ခေါ်ဆိုနိုင်ပေသည်။

စစ်မှန်သောရဟန်းသည် ၎င်း၏ နောက်ဆုံးသော သွေးတစ်စက် ကုန်ဆုံးသွားသည့် တိုင် အောင်၊ ၎င်း၏ အရိုးများ ကြေမွသွားသည့်တိုင်အောင်၊ အမှန်တရားဟူသော ပန်းတိုင်သို့ ရောက်ရှိနိုင်ရေး အတွက် ဆုံးဖြတ်ထားလေသည်။ ထိုကဲ့သို့သောလူသည်၊ အစွမ်းကုန် ကြိုးပမ်းခြင်းဖြင့် နောက်ဆုံးတွင် ပန်းတိုင်သို့ ရောက်ရှိမည် ဖြစ်ပြီး၊ ရဟန်းတစ်ပါး၏ ကောင်းမွန်သော လုပ်ရပ်များကို ပြုလုပ်နိုင်သည့် စွမ်းရည်ဖြင့် သက်သေပြလေသည်။

၅. ရဟန်းတစ်ပါး၏ လုပ်ငန်းတာဝန်သည်၊ ဗုဒ္ဓတရားတော်များ၏ လင်းရောင်ခြည်ကို ရှေ့သို့ သယ်ဆောင်ကာ သွားရေးပင် ဖြစ်ပေသည်။ ၎င်းသည် လူတိုင်းလူတိုင်းအား ဟောပြောရမည် ဖြစ်သည်။ ၎င်းသည် အိပ်ပျော်နေသူများအား နှိုးရမည် ဖြစ်သည်။ ၎င်းသည် မှားယွင်းသော အတွေးအခေါ်များကို အမှန်ပြင်ရမည် ဖြစ်သည်။ ၎င်းသည် မှန်ကန်သော အတွေးအခေါ်များ ရရှိစေရန်၊ လူများအား ကူညီ ရမည် ဖြစ်သည်။ ၎င်းသည် သက်စွန့်ဆံဖျား၊ နေရာတကာသို့ သွားရောက်ကာ၊ တရားတော်များကို ကျယ်ပြန့်စွာ ဟောပြောဖြန့်ဖြူးရမည် ဖြစ်သည်။

ရဟန်းတစ်ပါး၏ လုပ်ငန်းတာဝန်သည် လွယ်ကူသည် မဟုတ်သောကြောင့် လုပ်ဆောင်လို သောသူသည် သင်္ဃန်း (၁)၊ ဗုဒ္ဓ၏ ဝတ်ရုံကို ဝတ်ဆင်၍ ဗုဒ္ဓ၏

သီတင်းသုံးဖော်၏ တာဝန်ဝတ္တရားများ

ထိုင်ခုံတွင် ထိုင်ကာ ဗုဒ္ဓ၏ အခန်းတွင်းသို့ ဝင်ရောက်သင့်ပေသည်။

ဗုဒ္ဓ၏ ဝတ်ရုံကို ဝတ်ဆင်သည့်အခါပွယ်မှာ မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချ၍ သည်းညည်းခံခြင်းကို ဆိုလိုပေ သည်။ ဗုဒ္ဓ၏ ထိုင်ခုံတွင် ထိုင်သည့် အခါပွယ်မှာ အရာဝတ္ထုကို သုည (ဝါ) အကောင်အထည် မဟုတ်ဟု ကြည့်မြင်၍ စွဲလမ်းမှုမရှိခြင်းကို ဆိုလိုသည်။ ဗုဒ္ဓ၏ အခန်းတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ခြင်းသည် ဗုဒ္ဓ၏ မေတ္တာ ကရုဏာတော်ကို ခံယူ၍၊ လူတိုင်း လူတိုင်းအား ကြင်နာကရုဏာ ထားခြင်းကို ဆိုလိုပေသည်။

၆. ဗုဒ္ဓ၏ တရားတော်များကို သင်ကြားဟောပြောလိုသူတို့သည် အချက် လေးချက်ကို လက်ခံစွာဖြင့် အလေးထား ဂရုစိုက်ကြရမည် ဖြစ်သည်။ ပထမ ၎င်းတို့သည် မိမိတို့၏ ကိုယ်ပိုင်အပြုအမူများအတွက် အလေးထား ဂရုစိုက်ကြ ရမည် ဖြစ်သည်။ တတိယ ၎င်းတို့သည် သင်ကြားဟောပြောရသည့် ရည်ရွယ် ချက်နှင့် စွမ်းဆောင်လိုသော ရလဒ်များအတွက် အလေးထား ဂရုစိုက်ကြရမည် ဖြစ်ပြီး စတုတ္ထ ၊ ၎င်းတို့ သည် ကြီးမားလှသော မဟာ ကရုဏာတော်အတွက် အလေးထား ဂရုစိုက်ကြရမည် ဖြစ်သည်။

တရားကို ဟောပြောသည့် ဆရာကောင်းတစ်ဦး ဖြစ်ရန်အတွက် ရဟန်းသည် ရှေးဦးစွာ ၎င်း၏ ခြေထောက်အစုံကို ခံနိုင်မှု မြေမျက်နှာပြင်ပေါ်တွင် ခိုင်မြဲစွာ ချထားရမည် ဖြစ်သည်။ ၎င်းသည် ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့ရမည် ဖြစ်သည်။ ၎င်းသည် တစ်ဖက်စွန်းသို့ ရောက်ခြင်း၊ သို့မဟုတ် ကျော်စောမှုကို လိုလားခြင်းများ မဖြစ်စေရ။ ၎င်းသည် အရာဝတ္ထုတို့၏ သဘောအကို အစဉ်အမြဲ စဉ်းစားတွေးတော ရမည်ဖြစ်သည်။ ၎င်းသည် မည်သည့်အရာကိုမျှ စွဲလန်းတပ်မက်ခြင်း မဖြစ်စေရပေ။ အကယ်၍ ၎င်း သည် ဤကဲ့သို့ ဂရုစိုက် ဖြစ်ပါက ၎င်းသည် မှန်ကန်သော အပြုအမူများကို ပြုကျင့်နိုင်စွမ်း ရှိပေမည်။

ဒုတိယအနေဖြင့် ရဟန်းသည်လူများနှင့် အခြေအနေအရပ်ရပ်သို့ ချဉ်းကပ်ရာတွင် ဆင်ခြင် သတိထားရမည် ဖြစ်သည်။ ၎င်းသည် မကောင်းသော ဘဝမျိုး၌ နေထိုင်နေသူများ၊ သို့မဟုတ် အာဏာရှိ သူများကို ရှောင်ကွင်းရမည်

ဖြစ်သည်။ ၎င်းသည် ဆန့်ကျင်ဘက်လိင်ကို ရှောင်ကွင်းရမည် ဖြစ်သည်။ အရာဝတ္ထုများသည် အကြောင်းရင်းနှင့် အခြေအနေများကြောင့် ထွက်ပေါ်လာခြင်း ဖြစ်ကြောင်းကို ၎င်း သည် အစဉ်အမြဲ မှတ်သားထားရမည် ဖြစ်ပြီး၊ ယင်းရပ်တည်ချက်မှ နေ၍ အပြစ်တင်ခြင်း သို့မဟုတ် မတရားပြုမှုခြင်း၊ သို့မဟုတ် အမှားအယွင်းများကို ပြောကြားခြင်း၊ သို့မဟုတ် အထင်သေးခြင်းများကို မပြုလုပ်ရပါပေ။

တတိယမှာ ရဟန်းသည် စိတ်ကိုအေးချမ်းစွာ ချုပ်ထိန်းထားရှိရမည် ဖြစ်ပြီး၊ ဘုရားအား စိတ်ဓာတ်ရေးရာဆိုင်ရာ ဖခင်အဖြစ်၎င်း၊ အမှန်တရားရရှိရန် အတွက်လေ့ကျင့်နေကြသော အခြားသော ညီအစ်ကိုများအား မိမိ၏ ဆရာများအဖြစ် ၎င်း၊ မှတ်ယူ၍ လူတိုင်းလူတိုင်းအား ကြင်နာ ကရုဏာစိတ် ကြီးမားစွာဖြင့် ကြည့်မြင်ရမည် ဖြစ်သည်။ ထိုအခါ ၎င်းသည် လူတိုင်းလူတိုင်းအား ညီတူမျှတစွာ သင်ကြား ဟောပြောရမည် ဖြစ်သည်။

စတုတ္ထမှာ ရဟန်းသည် ဗုဒ္ဓကဲ့သို့ပင် မိမိ၏ကြင်နာကရုဏာစိတ်ကို အစွမ်းကုန် ထုတ်ဖော်ပြသရ မည်ဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် ၎င်း၏ ကြင်နာကရုဏာစိတ်များကို အမှန်တရား ရှာဖွေရမှန်း မသိသူများ ထံသို့ ယုံစီးဖြာထွက်စေရမည်ဖြစ်သည်။ ၎င်းသည် ထိုကဲ့သို့သော လူများက အမှန်တရားကို ရှာဖွေလာ ကြရန် လိုလားရမည် ဖြစ်ပြီး၊ ယင်းလိုအင်ဆန္ဒများအတိုင်း စိတ်ပါပင်စားမှုရှိလာစေရန်အတွက်၊ ကိုယ်ကျိုးစွန့် ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်ရမည် ဖြစ်ပေသည်။

II

ဥပါသကာ (ဂါ) ယုံကြည်ကိုးကွယ်သူ

၁. ဗုဒ္ဓ၏ တပည့်နောက်လိုက်တစ်ဦး ဖြစ်လာရန်အတွက် ဘုရား၊ တရားနှင့် သံဃာတည်း ဟူသော ရတနာသုံးပါးကို ယုံကြည်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း ရှင်းလင်း

သီတင်းသုံးဖော်၏ တာဝန်ဝတ္တရားများ

တင်ပြခဲ့ပြီး ဖြစ်ပေသည်။

ယုံကြည်ကိုးကွယ်သူတစ်ဦး ဖြစ်လာရန်အတွက် ဗုဒ္ဓအား စွဲမြဲယုံကြည်မှု ရှိရမည် ဖြစ်သည့်အပြင် ဗုဒ္ဓ၏ ဆုံးမမှုများကို ယုံကြည်၍ လက်တွေ့ လေ့လာ ကျင့်ကြံနေထိုင်ခြင်းနှင့်၊ အတူတကွ နေထိုင်သုံး ဆောင်ရမှု၊ သံဘောဂကို နှစ်သက် မြတ်နိုးခြင်း ရှိရမည် ဖြစ်သည်။

ဥပါသကာ (သာမန်ယုံကြည်ကိုးကွယ်သူများ) သည် သတ်ဖြတ်ခြင်း၊ ခိုးယူခြင်း၊ သူတပါး သားမယားကို ကျူးလွန်ခြင်း၊ လိမ်လည်ပြောဆိုခြင်း သို့မဟုတ် လှည့်ဖြားခြင်းနှင့် သေရည်သေရက် သောက်စားခြင်းများကို မပြုဟူသော သီလငါးပါးကို စောင့်ထိန်းရမည် ဖြစ်ပေသည်။

ယုံကြည်ကိုးကွယ်သူ၊ သာမန်လူများသည် ရတနာသုံးပါးကို ယုံကြည်မှုနှင့် သီလစောင့်ထိန်း မှုများကို မိမိတို့ကိုယ်၌သာ ထိန်းသိမ်းထားရှိခြင်း မပြုမူ၍ အခြားသော သူများအား အထူးသဖြင့် ဆွေမျိုး များနှင့် သူငယ်ချင်းများအားလည်း လိုက်နာစောင့်ထိန်းစေရန် တတ်စွမ်းသ၍ အကူအညီပေးကာ ၎င်းတို့ လည်း ဗုဒ္ဓ၏ မေတ္တာကရုဏာကို ခံယူနိုင်ကြရန်အတွက် ဘုရား၊ တရားနှင့် သံဃာတို့တွင် ခိုင်မြဲစွာ ယုံကြည်စိတ်ဖြစ်ထွန်းလာစေရန် ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်ရမည် ဖြစ်ပေသည်။

မိမိတို့သည် ရတနာသုံးပါးကို ယုံကြည်၍၊ သီလငါးပါးကို စောင့်ထိန်းရခြင်း၏ အကြောင်းရင်းမှာ နောက်ဆုံးတွင် အမှန်တရားကို ရရှိနိုင်ရန်ဖြစ်ကြောင်း၊ ယုံကြည်ကိုးကွယ်သူ သာမန်အရပ်သားများက အစဉ်အမြဲ စွဲမြဲမှတ်သားထားသင့်ပြီး၊ ယင်းသည့်အတွက်ကြောင့် ၎င်းတို့သည် ကာမရမက်လောကတွင် နေထိုင် ကြသော်လည်း ထိုကဲ့သို့သော တဏှာရမက်များ၌ တပ်မက်စွဲလန်းခြင်း ဖြစ်မလာစေရန် ရှောင်ရှားသင့်ပေသည်။

မိမိတို့သည် အနေးနှင့်အမြန်ဆိုသလို၊ မိဘများနှင့် မိသားစုများနှင့် မလွဲမသွေ ကွေကွင်း ခွဲခွဲရ မည်ဖြစ်ပြီး မွေးဖွားခြင်းနှင့် သေခြင်းတည်းဟူသော ဤဘဝမှ သေလွန်ကြရမည် ဖြစ်ကြောင်းကို ယုံကြည်ကိုးကွယ်သူများသည် အစဉ်အမြဲပင် စွဲမြဲမှတ်သားထားရမည် ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ၎င်းတို့ သည် ဤဘဝရှိ အရာဝတ္ထုများအပေါ် စွဲမက်ခြင်း မဖြစ်သင့်ပဲ၊ မည်သည့်အရာမျှ သေဆုံး ပျောက်ကွယ် သွားခြင်းမရှိ အမှန်တရား ကမ္ဘာအပေါ် စွဲမြဲရည်မှန်း သင့်ပေသည်။

၂. အကယ်၍ ယုံကြည်ကိုးကွယ်သူ သာမန်လူများသည် ဘုရား၏ တရားတော်များအပေါ် ပြင်းထန် ခိုင်မာသည့် ယုံကြည်စိတ်များ ရှင်သန်နိုးကြား လာပါက ၎င်းတို့သည် စိတ်ထဲတွင် တည်ငြိမ်၍ တုန်လှုပ် ခြင်းမရှိသော ပျော်ရွှင်မှုမျိုးကို ရရှိလာနိုင်ကြပြီး ယင်းပျော်ရွှင်မှုများက ၎င်းတို့၏ ပတ်ဝန်းကျင် အလုံးစုံသို့ ထွန်းလင်းတောက်ပစေကာ ရောင်ပြန်ဟပ်လာမည် ဖြစ်သည်။

ဤယုံကြည်စိတ်သည် သန့်စင်၍ နူးညံ့ပျော့ပြောင်းလှပြီး အစဉ်အမြဲပင် သည်းညည်းခံကာ မည်သည့်အခါမျှ အတိုက်အခံ ငြင်းဆိုခြင်း၊ အခြားသူများအား ဆင်းရဲဒုက္ခ ရောက်စေခြင်းများကို မပြုမူ၍ အစဉ်အမြဲပင် ဘုရား၊ တရားနှင့် သံဃာ တည်းဟူသော ရတနာသုံးပါးကို စဉ်းစားနေလေသည်။ ဤသို့ ဖြင့် ၎င်းတို့၏စိတ်ထဲတွင် ပျော်ရွှင်မှုများ အလိုအလျောက် ထွက်ပေါ်လာ၍ အမှန်တရားအတွက် အလင်း ရောင်များကို နေရာတကာ၌ တွေ့မြင်နိုင်လေသည်။

၎င်းတို့သည် ယုံကြည်မှုကြောင့် ဗုဒ္ဓ၏ ရင်ခွင်ဝယ် နားခိုနေကြရသဖြင့် ၎င်းတို့သည် တကိုယ် ကောင်းဆန်သည့်စိတ်မှ၊ အလှမ်းဝေးစွာ၊ ခွဲခွာထားခြင်း ခံကြရပြီး ၎င်းတို့၏ စည်းစိမ်ပစ္စည်းများအပေါ် တွယ်တာမှုနှင့်လည်း ကင်းကွာနေကြသဖြင့်၊ ၎င်းတို့သည် နေ့စဉ်ဘဝတွင် ကြောက်ရွံ့ခြင်းများ၊ သို့မဟုတ် ဝေဖန်ပြစ်တင်မှုခံရခြင်းကို ကြောက်ရွံ့ခြင်းများ၊ သို့မဟုတ် ဝေဖန်ပြစ်တင်မှုရခြင်းကို ကြောက်ရွံ့ခြင်းများ မရှိကြပါပေ။

၎င်းတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓကမ္ဘာတွင်မွေးဖွားလာကြမည်ကို ယုံကြည်ကြသဖြင့်၊ အနာဂတ် သေဆုံးရမည့် အရေးကို စိုးရိမ်ကြောက်ရွံ့ခြင်း မရှိကြပါပေ။ ၎င်းတို့သည် တရားတော်များ၏ မှန်ကန်မှုနှင့် မြင့်မြတ်မှု များကို ယုံကြည်ကြသဖြင့် မိမိတို့၏ အတွေးအခေါ်များကို လွတ်လပ်စွာနှင့် ကြောက်ရွံ့မှုကင်းမဲ့စွာဖြင့် ထုတ်ဖော် ပြောဆိုနိုင်ကြပေသည်။

၎င်းတို့၏ စိတ်များသည် လူ့အားလုံးအတွက် ကြင်နာ ကရုဏာစိတ်များဖြင့် ပြည့်လှမ်းနေသော ကြောင့်၊ ခွဲခြားခြင်းမပြုဘဲ၊ တန်းတူညီတူဆက်ဆံလေသည်။ ၎င်းတို့၏ စိတ်များသည် ကြိုက်နှစ်သက် ခြင်းနှင့် မကြိုက်မနှစ်သက်ခြင်းမှ ကင်းလွတ်နေကြသဖြင့်၊ သန့်စင်၍ တရားမှုတမူ ရှိကာ၊ ကောင်းမွန် သော

သီတင်းသုံးဖော်၏ တာဝန်ဝတ္တရားများ

အလုပ်များကို လုပ်ကိုင်ရန် ပျော်ရွှင်ကြလေသည်။

၎င်းတို့သည် ဆင်းရဲကျပ်တည်းစွာ နေထိုင်ရသည် ဖြစ်စေ၊ သို့မဟုတ် ကြွယ်ဝချမ်းသာစွာ နေထိုင် ကြရသည်ဖြစ်စေ၊ ၎င်းတို့၏ ယုံကြည်မှုများ တိုးပွားလာရန်အတွက်၊ ခြားနားမှုရှိမည် မဟုတ်ပါပေ။ အကယ်၍ ၎င်းတို့သည် ကျိုးနွံနိုင်ငံချမှုကို မြတ်နိုးကြပါက၊ ဗုဒ္ဓ၏ တရားတော်များကို လေးစားကြပါက၊ အပြောနှင့်အလုပ် ကိုက်ညီပါက၊ အသိဉာဏ်၏ လမ်းညွှန်မှုကို ခံယူရပါက၊ ၎င်းတို့၏ စိတ်များသည် တောင်တခုကဲ့သို့ ရွေ့လျားနိုင်ခြင်း မရှိပါက၊ ၎င်းတို့သည် အမှန်တရား လမ်းကြောင်းပေါ်တွင်၊ မှန်မှန် ချီတက်နိုင်ကြမည် ဖြစ်ပေသည်။

၎င်းတို့သည် ခက်ခဲသော အခြေအနေများနှင့် စိတ်ထားမသန့်စင်သူများအကြား၊ မလွဲမရှောင် သာ၊ နေထိုင်ကြရစေကာမူ၊ အကယ်၍ ဗုဒ္ဓအပေါ် ယုံကြည်မှုကို စွဲလန်းမြတ်နိုးမည် ဆိုပါက၊ ၎င်းတို့သည် ပိုမိုကောင်းမွန်သော လုပ်ရပ်များကို လုပ်ဆောင်နိုင်ကြမည် ဖြစ်ပေသည်။

၃. ထို့ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓ၏ တရားတော်များကို နာကြားလိုသည့် စိတ်ဆန္ဒမျိုး၊ ရှေးဦးစွာရှိရမည် ဖြစ်သည်။

အကယ်၍ တစ်စုံတစ်ယောက်က ၎င်းအား အမှန်တရားရရှိရန်အတွက်၊ မီးပုံတွင်းသို့ ရောက်ရန် လိုအပ်ပါသည်ဟု ပြောကြားမည် ဆိုပါက၊ ၎င်းသည် ထိုကဲ့သို့သော မီးပုံကို ဝင်ရောက် ဖြတ်ကျော်သွား လိုသည့် ဆန္ဒရှိရမည် ဖြစ်ပေသည်။

ဗုဒ္ဓ၏ အမည်ကို ကြားရ၍၊ ကျေနပ်အားရမှုရှိပါက၊ ၎င်းသည် မီးများဖြင့် ပြည့်နှက်နေသော ကမ္ဘာ ကြီးကို ဖြတ်ကျော်သွားရန် တန်ပေသည်။

အကယ်၍ ဗုဒ္ဓ၏ သွန်သင်ဆုံးမမှုများကို လိုက်နာလိုပါက၊ မိမိကိုယ်ကျိုး အတွက်၎င်း၊ သို့မဟုတ် မိမိစိတ်ဆန္ဒအရ၎င်း မပြုမူဘဲ လူတိုင်းအား ချစ်ကြည်ရင်းနှီးသည့် စိတ်မျိုးကို မြတ်နိုးရမည် ဖြစ်သည်။ လေးစား ထိုက်သောသူအား လေးစားရမည် ဖြစ်သည်။ ပြုစုထိုက်သူအား ပြုစုရမည်ဖြစ်ပြီး၊ လူတိုင်း လူတိုင်းအား တညီတညာတည်းဖြစ်သော ချစ်ကြင်နာစိတ်ဖြင့် ဆက်ခံရမည် ဖြစ်သည်။

သီတင်းသုံးဖော်၏ တာဝန်ဝတ္တရားများ

ဤသို့ဖြင့် ယုံကြည်ကိုးကွယ်သူ သာမန်လူသားများသည်၊ မိမိတို့၏ စိတ်များကို ရှေးဦးစွာ လေ့ကျင့်ကြ၍ အခြားသူများ၏ အပြုအမူများဖြင့် ထိခိုက်တုန်လှုပ်ခြင်း မဖြစ်ကြရပါပေ။ ဤကဲ့သို့သော နည်းဖြင့်၊ ၎င်းတို့သည် ဗုဒ္ဓ၏ ဆုံးမမှုများကို ခံယူကျင့်သုံးကြရမည်ဖြစ်ပြီး၊ အခြားသူများအား မနာလိုခြင်း၊ အခြားသူများ၏ ဩဇာသက်ရောက်မှုကို ခံရခြင်းနှင့်၊ အခြားသောနည်းလမ်းများကို စဉ်းစားလေ့လာခြင်း များ မပြုရပါပေ။

ဗုဒ္ဓ၏ တရားတော်များကို မယုံကြည်သူတို့သည် အမြင်ကျဉ်းမြောင်းကြ၍၊ မတည်ငြိမ်သောစိတ် ရှိလေသည်။ သို့ရာတွင် ဗုဒ္ဓ၏တရားတော်များကို ယုံကြည်သူတို့သည် အရာခပ်သိမ်းကို ထွေးပိုက်ထား သော မဟာ ဉာဏ်တော်နှင့် မဟာ ကရုဏာများရှိကြောင်းကို ယုံကြည်၍၊ ယင်းယုံကြည်မှု ဖြင့်ပင်လျှင် ၎င်းတို့သည် အသေးအဖွဲ့ ကိစ္စရပ်များကြောင့် တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိကြပါပေ။

၄. ဗုဒ္ဓ၏ တရားတော်များကို ကြားနာခံယူကြရသူများသည်၊ မိမိတို့၏ ဘဝများသည် ခေတ္တခဏမျှသာ ဖြစ်၍ မိမိတို့၏ ခန္ဓာများသည်လည်း၊ ဆင်းရဲဒုက္ခများနှင့် မကောင်းမှုအပေါင်း၏ ပင်မဇစ်မြစ်များ ပေါင်းစု ထားခြင်းသာ ဖြစ်ကြောင်းကို သိရှိနားလည်ကြသဖြင့်၊ စွဲလန်းတွယ်တာခြင်း မရှိကြပါပေ။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင်၊ ၎င်းတို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာများကို ကောင်းစွာ ဂရုပြု စောင့်ထိန်းကြရန်၊ ၎င်းတို့ သည် လစ်ဟင်းခြင်း မရှိကြပါပေ။ ဤကဲ့သို့ ဂရုပြု စောင့်ထိန်းကြခြင်းသည် ရူပကိုယ်ခန္ဓာ၏ အပျော် အပါးများကို စံစားလိုကြ၍ မဟုတ်ဘဲ။ အသိဉာဏ်ပညာရရှိရေးနှင့် အမှန်တရားလမ်းစဉ်ကို အခြားသူ များအား ရှင်းလင်းပြောပြရမည့် တာဝန်ဝတ္တရားများအတွက် ယာယီလိုအပ်သောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

အကယ်၍ ကိုယ်ခန္ဓာကို ကောင်းစွာ ဂရုပြုစောင့်ထိန်းခြင်း မပြုပါက၊ တာရှည်အသက်ရှင် နေထိုင် မည် မဟုတ်ပါပေ။ တာရှည်စွာ အသက်ရှင်နေထိုင်နိုင်ခြင်း မရှိပါက၊ ၎င်းတို့သည် တရားတော်များကို ကိုယ်တိုင် ကျင့်ကြံခြင်း သို့မဟုတ် အခြားသူများအား ဖြန့်ဖြူးပေးခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်နိုင်မည်

သီတင်းသုံးဖော်၏ တာဝန်ဝတ္တရားများ

မဟုတ်ပါပေ။

အကယ်၍ လူတစ်ဦးသည် မြစ်ကိုဖြတ်ကျော်လိုပါက၊ ၎င်းသည် ၎င်း၏ ဖောင်ကို အထူး ဂရုပြု ရမည် ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ ခရီးရှည်သွားရမည် ဆိုပါက၊ မြင်းကို ကောင်းစွာ ပြုစုစောင့်ရှောက်ရမည် ဖြစ် သည်။ ထိုနည်းတူပင် အမှန်တရားကို ရှာဖွေသောသူသည် မိမိ၏ ကိုယ်ခန္ဓာကို ဂရုပြု စောင့်ထိန်းရမည် ဖြစ်ပေသည်။

ဗုဒ္ဓကို ယုံကြည်သူများသည် ရာသီဥတုအပူအအေးဒဏ်မှ ကိုယ်ခန္ဓာကို ကာကွယ်ရန်နှင့် အရှက်ကို ကာကွယ်ရန်တို့အတွက် အဝတ်အစားကို ဝတ်ဆင်ကြရမည် ဖြစ်သော်လည်း၊ အလှတန်ဆာဆင်ရန် အတွက် မဝတ်သင့်ပါပေ။

၎င်းတို့သည် တရားတော်ကို ကြားနာခံယူရှင်းလင်းဟောပြောနိုင်ရန် ကိုယ်ခန္ဓာ အာဟာရ ဖြစ် ထွန်းရေးအတွက်၊ စားသောက်ကြရမည် ဖြစ်သော်လည်း၊ အရသာ၏ စားရေးအတွက် မစားသင့်ပါပေ။

၎င်းတို့သည် လောကီရမက်ဟူသော သူခိုးဓားပြများနှင့် မကောင်းသော သွန်သင်မှု မှန်တိုင်းဒဏ် များမှ အကာအကွယ် ရယူနိုင်ရန်အတွက်၊ အမှန်တရား နေအိမ်တွင် နေထိုင်ကြရမည်ဖြစ်ပြီး၊ ယင်းစစ်မှန် သော ရည်ရွယ်ချက်အတွက်သာ နေအိမ်ကို အသုံးပြုသင့်၍ ပကာသနပြုရန်သို့မဟုတ် တစ်ကိုယ် ကောင်းဆန်သော လုပ်ရပ်များကို ဖုံးလွှမ်းရန်အတွက် မဖြစ်သင့်ပါပေ။

ဤသို့ဖြင့် အရာဝတ္ထုများကို တန်ဖိုးထား၍ အမှန်တရားနှင့် တရားတော်များနှင့် သက်ဆိုင်သော အသုံးပြုမှုများကိုသာ ပြုလုပ်သင့်ပေသည်။ တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်သော အကြောင်းအချက်များကြောင့်၊ ယင်းဝတ္ထုများကို ပိုင်ဆိုင်ခြင်း၊ သို့မဟုတ် စွဲလန်းတပ်မက်ခြင်း မဖြစ်သင့်ပဲ၊ အခြားသူများအား တရား တော်ကို ရှင်းလင်းဖြန့် ဖြူးပေးနိုင်ရေးအတွက်၊ အသုံးဝင်သော အရာဝတ္ထုအဖြစ်သာ ကြည့်မြင်သင့်ပေ သည်။

ဗုဒ္ဓကို ယုံကြည်ကြသူ (ဝါ) ဥပါသကာများသည် အောက်ပါ သင်ခန်းစာများကို နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဆည်းပူးလေ့လာသင့်ပေသည်။ မိဘများအား

သီတင်းသုံးဖော်၏ တာဝန်ဝတ္တရားများ

အဘယ်ကဲ့သို့ လုပ်ကျွေးပြုစုမည်နည်း။ ဇနီးနှင့် ကလေး များနှင့် မည်ကဲ့သို့ နေထိုင်ရမည်နည်း။ မိမိကိုယ်ကို အဘယ်ကဲ့သို့ ချုပ်ထိန်းမည်နည်း။ ဗုဒ္ဓအား အဘယ်ကဲ့သို့ အလုပ်အကျွေး ပြုမည်နည်း။ စသည်တို့ ဖြစ်လေသည်။

၅. မိဘများအား အကောင်းဆုံး ပြုစုစောင့်ရှောက်နိုင်ရန်အတွက် ၎င်းတို့သည် သားသမီးဝတ် (၅) ပါး အစားထိုးနိုင်သည်။ ဇနီးသည်များနှင့် ကလေးများနှင့် ပျော်ရွှင်စွာ နေထိုင်နိုင်ရန်အတွက် မိဘဝတ္တရား (၅) ပါး အစားထိုးနိုင်သည်။

မိသားစုဘဝ၏ တေးသံများကို နားဆင်နေကြစဉ်၊ ၎င်းတို့သည် ပိုမိုသာယာ ငြိမ့်ညောင်းသော တရားတော်၏ တေးသံများကို မမေ့ကြရပါပေ။ နေအိမ်၏ အမိုးအကာအောက်တွင် နေထိုင်ကြစဉ် ၎င်းတို့သည် မသန့်စင်မှု အပေါင်းနှင့် နှောင့်ယှက်မှုအပေါင်းတို့မှ ကင်းလွတ်နိုင်ရန် ပညာရှိ သူတော်စင် များက၊ ခိုလှုံပင်ရောက်ကြသော ပိုမိုလုံခြုံမှုရှိသည့် ကမ္မဋ္ဌာန်း အမိုးအကာအောက်သို့ ပင်ရောက်ခိုလှုံရန် မကြာခင် ကြိုးပမ်းကြရမည် ဖြစ်ပေသည်။

ဥပါသကာများသည် အလှူအတန်းပေးကြသောအခါ၊ အသဲနလုံးတွင်းရှိ လောဘအပေါင်းကို ဖယ်ရှားသင့်ပေသည်။ ၎င်းတို့သည် လူစုလူအုပ်ထဲ ရှိနေသောအခါ၊ ၎င်းတို့၏ စိတ်များသည် ပညာရှိ သူများထံသို့ ရောက်ရှိနေရမည် ဖြစ်လေသည်။ ဆင်းရဲဒုက္ခနှင့် ရင်ဆိုင်ရသောအခါ၊ ၎င်းတို့၏ စိတ်များကို တည်ငြိမ်အေးချမ်းစွာ ရှိစေရန်နှင့် အဟန့်အတားများမှ လွတ်ကင်းစေရန် ထိန်းသိမ်းထားရှိသင့်ပေသည်။

၎င်းတို့သည် ဘုရားအောက် ပင်ရောက်ခိုလှုံသောအခါ၊ ဘုရား၏ ဉာဏ်ပညာကို ရှာကြံသင့်ပေ သည်။

၎င်းတို့သည် တရားအောက် ပင်ရောက်ခိုလှုံသောအခါ၊ ဉာဏ်ပညာ သမုဒ္ဒရာကြီးနှင့် တူသော အမှန်တရားကို ရှာကြံသင့်ပေသည်။

၎င်းတို့သည် သံဃာအောက် ပင်ရောက် ခိုလှုံသောအခါ တစ်ကိုယ် ကောင်းဆန်သော အကျိုး အကြောင်းများဖြင့်၊ ဟန့်တားထားခြင်းမရှိသော သံဃာတော်တို့၏ အေးချမ်းသော အပေါင်းအဖော်ဖြစ် မှုကို ရှာကြံသင့်ပေသည်။

သီတင်းသုံးဖော်၏ တာဝန်ဝတ္တရားများ

၎င်းတို့သည် အဝတ်ဝတ်သောအခါ၊ ကောင်းမွန်ခြင်းနှင့် နိမ့်ချခြင်း အဝတ်အထည်ကိုလည်း ဝတ် ဆင်ရန် မမေ့ရပါပေ။

၎င်းတို့သည် အပေါ့အပါး သွားလိုသောအခါ၊ ၎င်းတို့၏ စိတ်ထဲရှိသော လောဘ၊ ဒေါသနှင့် မောဟဟူသော အညစ်အကြေးအပေါင်းကို စွန့်ပစ်လိုစိတ် ရှိရမည် ဖြစ်ပေသည်။

တောင်တက်လမ်းပေါ်တွင် ပင်ပင်ပန်းပန်းဖြင့် လျှောက်လှမ်းနေရသောအခါ သံသယဖြစ်သော ကမ္ဘာမှ ကျော်လွန်သွားနိုင်မည့် အမှန်တရားသို့ သွားရာလမ်းအဖြစ် ထင်မှတ်သင့်ပေသည်။ ၎င်းတို့သည် လွယ်ကူဖြောင့်ဖြူးသော လမ်းပေါ်တွင် လျှောက်လှမ်းနေရသောအခါ၊ သက်သာလွယ်ကူသော အခြေ အနေများကို အခွင့်ကောင်းယူ၍ ဗုဒ္ဓဘာဝသို့ ခရီးပိုရောက်စေရန် လျှောက်လှမ်း သင့်ပေသည်။

၎င်းတို့သည် တံတားတခုကို တွေ့မြင်ရသောအခါ၊ လူများအား ဖြတ်ကျော်စေနိုင်မည့် သွန်သင် ဟောပြောမှု တံတားကို ဆောက်လုပ်လိုသည့် ဆန္ဒရှိရမည် ဖြစ်ပေသည်။

၎င်းတို့သည် စိတ်မချမ်းမသာဖြစ်နေသူ တစ်ဦးနှင့် တွေ့သောအခါ၊ အစဉ်အမြဲ ပြောင်းလဲနေသော ဤကမ္ဘာလောကကြီး၏ အနိစ္စကို ဝမ်းနည်းကြေကွဲကြရမည် ဖြစ်သည်။

လောဘကြီးသူတစ်ဦးကို တွေ့မြင်ရသောအခါ၊ ၎င်းတို့သည် ဤဘဝ၏ လှည့်ဖြားမှုများမှ ကင်းလွတ်၍၊ အမှန်တရား၏ စစ်မှန်သော ကြွယ်ဝမှုများကို ရရှိနိုင်ရန် အထူး လိုချင်တပ်မက်ရမည် ဖြစ်သည်။

အရသာရှိသောအစားအစာများကို တွေ့မြင်ရသောအခါ၊ ဆင်ခြင်သတိထားရမည် ဖြစ်သည်။ အရသာ မကောင်းသောအစားအစာများကို တွေ့မြင်ရသောအခါ၊ လောဘစိတ်များ မည်သည့်အခါမျှ ပြန်ပေါ်လာခြင်း မရှိစေရန် ဆန္ဒပြုရမည် ဖြစ်သည်။

နွေရာသီ၏ ပူအိုက်လှသော အချိန်တွင် ၎င်းတို့သည် လောကီရမက်များ၏

သီတင်းသုံးဖော်၏ တာဝန်ဝတ္တရားများ

အပူခါတ်မှ ကင်းပေး ၍ အမှန်တရား၏ လန်းဆန်းအေးမြမှုကို တောင့်တရမည် ဖြစ်ပေသည်။ မခံနိုင်လောက်သော ဆောင်း ရာသီ၏ ချမ်းအေးလှသည့် အခါသမယတွင်၊ ၎င်းတို့သည် ဗုဒ္ဓ၏ ကြီးမြတ်လှသော ကြင်နာ ကရုဏာ တော်၏ အနွေးဓာတ်ကို စဉ်းစားရမည် ဖြစ်သည်။

၎င်းတို့သည် ဘုရားကျမ်းစာများကို ရွတ်ဖတ်ကြသောအခါ၊ မေ့ပျောက်ခြင်း မရှိဘဲ၊ တရားစာနှင့် အညီ လက်တွေ့ကျင့်ကြံနေထိုင်ရန် သံန္နိဋ္ဌာန်ချရမည် ဖြစ်သည်။

၎င်းတို့သည် ဘုရားကျမ်းစာများကို ရွတ်ဖတ်ကြသောအခါ၊ မေ့ပျောက်ခြင်း မရှိဘဲ၊ တရားစာ နှင့်အညီ လက်တွေ့ကျင့်ကြံနေထိုင်ရန် သံန္နိဋ္ဌာန်ချရမည် ဖြစ်သည်။

၎င်းတို့သည် ဗုဒ္ဓကို အောက်မေ့သောအခါ ဗုဒ္ဓကဲ့သို့သော မျက်စိအစုံရှိလိုသည့် ပြင်းပြလှသော ဆန္ဒကို နှစ်သက်မြတ်နိုးကြရမည် ဖြစ်သည်။

၎င်းတို့သည် ညအိပ်သောအခါတွင် မိမိတို့၏ကိုယ်ခန္ဓာ၊ ပါးစပ်နှင့် စိတ်များ သန့်စင်လန်းဆန်း လာစေလိုသော ဆန္ဒမျိုးရှိရမည် ဖြစ်ပေသည်။ နံနက်နိုးလာသောအခါ၊ ၎င်းတို့၏ ပထမဆန္ဒမှာ ထိုနေ့ တွင် အရာခပ်သိမ်းကို နားလည်နိုင်ရန် အတွက်၊ စိတ်ကြည်လင်မှုရှိပါစေဟူသော ဆန္ဒမျိုး ဖြစ်ရမည် ဖြစ်ပေသည်။

၆. ဗုဒ္ဓ၏ တရားတော်ကို လိုက်နာသောသူများသည် အရာခပ်သိမ်းတို့၏ သွင်ပြင်လက္ခဏာများမှာ သုည(၇၁) အကောင်အထည်မဲ့ကြောင်း သိရှိနားလည်ထားသဖြင့်၊ လူ့ဘဝအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်လာ သော အရာများကို ပေါ့ဆစွာကိုင်တွယ် ဆက်ဆံခြင်း မပြုမူ၍၊ အရှိကိုအရှိအတိုင်း လက်ခံကာ အမှန် တရားရရှိရေးအတွက်၊ သင့်တော်ကောင်းမွန်သော ကိရိယာများအဖြစ် ပြုလုပ်ရန် ကြိုးပမ်းကြလေသည်။

၎င်းတို့သည် ဤကမ္ဘာမှာ အဓိပ္ပာယ်ကင်းမဲ့၍၊ ရှုပ်ထွေးမှုများနှင့် ပြည့်နှက်နေပြီး၊ အမှန်တရား ကမ္ဘာမှာမူ အဓိပ္ပာယ်နှင့်ငြိမ်းချမ်းမှုအပြည့်ရှိသည်ဟု မထင်မှတ်ရပါပေ။ ယင်းအစား၊ ၎င်းတို့သည် ဤကမ္ဘာ၏ အရေးကိစ္စအလုံးစုံတို့တွင်၊

သီတင်းသုံးဖော်၏ တာဝန်ဝတ္တရားများ

အမှန်တရား၏ နည်းလမ်းများကို အရသာခံသင့်ကြပေသည်။

အကယ်၍ လူတစ်ဦးသည် အဝိဇ္ဇာဖြင့် မှန်နေသော၊ ညစ်ညမ်းသည့် မျက်စိများဖြင့် ကမ္ဘာ လောကကြီးကို ကြည့်မြင်ပါက၊ ၎င်းသည် အမှားများဖြင့် ပြည့်နှက်နေသော ကမ္ဘာကို တွေ့မြင်ရမည် ဖြစ်ပေသည်။ သို့ရာတွင် အကယ်၍ ၎င်းသည် ကြည်လင်သော အသိဉာဏ်ဖြင့် ကြည့်မြင်မည် ဆိုပါက၊ အမှန်အတိုင်းဖြစ်သော အမှန်တရား ကမ္ဘာကြီးအဖြစ် တွေ့မြင်ရမည် ဖြစ်ပေသည်။

အမှန်မှာ ကမ္ဘာလောကသည် တစ်ခုတည်းသာရှိ၍ အဓိပ္ပာယ် ကင်းမဲ့သော ကမ္ဘာနှင့် အဓိပ္ပာယ် အပြည့်ရှိသော ကမ္ဘာ သို့မဟုတ် ကောင်းသောကမ္ဘာနှင့် ဆိုးသောကမ္ဘာ ဟူ၍ ကမ္ဘာနှစ်ခု မရှိပါပေ။ လူတို့ သည် ၎င်းတို့၏ ခွဲခြားတတ်သော စိတ်ကြောင့်၊ ကမ္ဘာနှစ်ခုရှိသည်ဟု ထင်မှတ်ကြခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

အကယ်၍ ၎င်းတို့သည် မိမိတို့ကိုယ်မှ ဤခွဲခြားမှုများကို ပယ်ရှားနိုင်ပြီး ၎င်းတို့၏ စိတ်များကို လည်း အသိဉာဏ်ပညာ အလင်းရောင်ဖြင့် သန့်စင်စွာ ထိန်းထားနိုင်မည် ဆိုပါက၊ ၎င်းတို့သည် အရာ ခပ်သိမ်းတိုင်းက အဓိပ္ပာယ်ရှိသော ကမ္ဘာတစ်ခုတည်းကိုသာ တွေ့မြင်ကြရမည် ဖြစ်ပေသည်။

၇. ဗုဒ္ဓကို ယုံကြည်သူများသည် အရာခပ်သိမ်းတို့၊ တစ်ခုတည်းသာရှိမှု ဟူသော တရားကို အရသာခံကြ ရမည်ဖြစ်ပြီး ယင်းသို့သော စိတ်မျိုးဖြင့် လူအပေါင်းတို့အား ကြင်နာသနားကာ လူတိုင်းအား အကျိုးပြု လုပ်ကိုင်ပေးနိုင်ရန် နိမ့်ချသော စိတ်နေသဘောထားရှိမည် ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့်၊ ၎င်းတို့သည် ၎င်းတို့၏ စိတ်များကို ဘဝင်မြင့်မှုအပေါင်းမှ သန့်စင်အောင် ပြုလုပ်ကြ၍ နိမ့်ချမှု၊ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့မှုနှင့် အကျိုးပြုမှုများကို ချစ်မြတ်နိုးသင့်ပေသည်။ ၎င်းတို့၏ စိတ်များသည် အရာခပ်သိမ်းကို ဘက်လိုက်ခြင်း မရှိဘဲ၊ အာဟာရဖြစ်ထွန်းစေသော ညည်းညူခြင်းမပြုဘဲ အသုံးပြု ဆောင်ရွက်သော၊ စိတ်ရှည်စွာဖြင့် သည်းညည်းခံသော အစဉ်အမြဲ စိတ်အားထက်သန်သော၊ အကျိုး အမြတ်ရှိသည့် ကမ္ဘာမြေကြီးကဲ့သို့ ဖြစ်သင့်ပြီး၊ ဆင်းရဲသူအပေါင်းတို့၏ စိတ်ထဲ ဗုဒ္ဓတရားတော် မျိုးစေ့များကို စိုက်ပျိုး

သီတင်းသုံးဖော်၏ တာဝန်ဝတ္တရားများ

ပေးခြင်းအားဖြင့် ၎င်းတို့အား အကျိုးပြု ဆောင်ရွက်ပေးမှုတွင်၊ အမြင့်မားဆုံးသော ပျော်ရွှင်ချမ်းသာမှုကို တွေ့ရှိခံစားသင့်ပေသည်။

ဤသို့ဖြင့်၊ ဆင်းရဲသူများအတွက် ကြင်နာကရုဏာထားသော စိတ်သည် လူအပေါင်းတို့၏ မိခင် တစ်ဦးပမာ ဖြစ်လာ၍၊ လူအပေါင်းတို့အား ဂုဏ်ပြုကာ၊ လူအပေါင်းတို့အား ပုဂ္ဂလိက မိတ်ဆွေသူငယ် ချင်းများအဖြစ် ကြည့်မြင်၍၊ ၎င်းတို့အား မိဘကဲ့သို့ ရိုသေလေးစားလေသည်။

ထို့ကြောင့် ထောင်ပေါင်းများစွာသော လူများက ဗုဒ္ဓ၏အဆုံးအမကို ယုံကြည်သူများအား ရန်ညှိုး ထား၍ မလိုမုန်းတီးမှုများ ရှိနိုင်သော်လည်း၊ ၎င်းတို့သည် မည်သို့မျှ အန္တရာယ် မဖြစ်စေနိုင်ပါပေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်၊ ထိုကဲ့သို့သော အန္တရာယ်များသည် ကြီးမားလှသော ပင်လယ်ရေပြင်အတွင်းရှိ အဆိပ်ရည်တစ်စက် ကဲ့သို့ပင် ဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

၈. ဥပါသကာ (ဂါ) ဗုဒ္ဓ၏ နောက်လိုက်တပည့်တဦးသည် ပြန်လည်သုံးသပ်ခြင်း၊ စဉ်းစားပေးဖန်ခြင်း နှင့် ကျေးဇူးတင်ရှိခြင်း အလေ့အကျင့်တို့ဖြင့်၊ ပျော်ရွှင်မှုကို ခံစားမည် ဖြစ်လေသည်။ ၎င်း၏ ယုံကြည်မှု သည် ဗုဒ္ဓ၏ ကရုဏာတော်ပင် ဖြစ်၍၊ ယင်းမှာလည်း၊ ဗုဒ္ဓက ပေးအပ်ထားခြင်း ဖြစ်ကြောင်းကို ၎င်းသည် သိရှိသဘောပေါက်လာမည် ဖြစ်ပေသည်။

လောကီရမက် တဏှာနွံထဲတွင်၊ ယုံကြည်မှုမျိုးစေ့များ ရှိသော်လည်း၊ ဗုဒ္ဓ၏ မေတ္တာ ကရုဏာ တော်ကြောင့် ယုံကြည်မှု မျိုးစေ့များကို နွံထဲပျိုးကြဲထားနိုင်၍၊ ဗုဒ္ဓအား ယုံကြည်သည့် ယုံကြည်မှုများ ဖြစ်ပွားလာသည်အထိ၊ ယင်းမျိုးစေ့များက စိတ်ကို သန့်စင်စေမည် ဖြစ်ပေသည်။

အထက်က ဖော်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်သည့်အတိုင်း၊ မွှေးရနံ့ သင်းသော စန္ဒကူးပင်သည် ဇရွန္တတောထဲတွင် မရှိနိုင်ပါပေ။

သို့ရာတွင် အမှန်စင်စစ်မှာ ပျော်ရွှင်မှုပန်းပွင့်သည် ထိုနေရာတွင် ဖူးပွင့်နေသဖြင့်၊ ပန်းပွင့်များ ကတဏှာရာဂဖြင့် အပြည့်ဖြစ်သော ရင်ထဲတွင် ရှိနေသော်လည်း၊ ယင်း၏ အမြစ်များမှာမူ၊ တခြား တစ်နေရာတွင်ရှိနေသည်ဟု

သီတင်းသုံးဖော်၏ တာဝန်ဝတ္တရားများ

ကောက်ချက်ချရမည် ဖြစ်ပေသည်။ ယင်း၏ အမြစ်များမှာ ဗုဒ္ဓ၏ ရင်တော် တွင် ရှိနေပေသည်။

အကယ်၍ ဗုဒ္ဓ၏ နောက်လိုက်တစ်ဦးသည် စိတ်ကို မထိန်းနိုင်ပါက၊ ၎င်းသည် မနာလိုဝန်တိုခြင်း၊ မုန်းတီးခြင်းနှင့် အန္တရာယ်ပြုခြင်းများကို ပြုလုပ်လာမည် ဖြစ်ပေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ၎င်း၏ စိတ်သည် လောဘ၊ ဒေါသနှင့် မောဟ တို့ဖြင့် ညစ်ညမ်းနေသောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။ သို့ရာတွင် အကယ်၍ ၎င်းသည် ဗုဒ္ဓထံသို့ ပြန်သွားပါက အထက်က ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း၊ ဗုဒ္ဓအတွက် ပို၍ အကျိုးပြု သယ်ပိုးနိုင်မည် ဖြစ်သည်။ ဤသည်မှာ အမှန်တကယ်ပင် မည်သို့မျှ ရှင်းလင်းဖော်ပြနိုင်ခြင်း မရှိပါပေ။

III

မှန်ကန်သောနေထိုင်နည်းအတွက် လက်တွေ့လမ်းညွှန် ဝတ္တရားဘဝ

၁. ကံဆိုးမှုနှင့် ဘေးဥပါဒ်များက အရှေ့ဖက်မှ သို့မဟုတ် အနောက်ဖက်မှ လာသည်ဟု ထင်မှတ်ခြင်းမှာ မှားယွင်းပေသည်။ ၎င်းတို့သည်မိမိ၏ ကိုယ်ပိုင်စိတ်ထဲမှ ထွက်ပေါ်လာခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့်အတွင်းစိတ်ကို ထိန်းချုပ်ခြင်း မပြုပဲ၊ ပြင်ပလောကမှ ကံဆိုးမှုနှင့် ဘေးဥပါဒ်များကို ဟန့်တား ကာကွယ်ခြင်းသည် မိုက်မဲရာ ကျပေသည်။

သာမန်လူသားများက ယခုထက်တိုင် လိုက်နာကျင့်သုံးနေသော ရှေးဟောင်းခေတ်မှ ဆင်းသက် လာသည့် ထုံးစံလေ့တစ်ခု ရှိပေသည်။ ၎င်းတို့သည် နံနက်အိပ်ရာထသောအခါရှေးဦးစွာ မျက်နှာသစ်၍ ပလုပ်ကျင်းပြီးလျှင် မည်သည့် လားရာဖက်ကမျှ ဆိုးမှုများ ထွက်ပေါ်လာခြင်း မရှိဘဲ၊ တစ်ရက်တာ အေးချမ်းစွာ နေနိုင်စေရန် အလို့ငှာ၊ အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက်၊ အထက်နှင့် အောက်ဟူသော ပူဇော်အပ်သည့် အရပ်ခြောက်ပါးသို့ အလေးပြုကြလေသည်။

သီတင်းသုံးဖော်၏ တာဝန်ဝတ္တရားများ

သို့ရာတွင် ၎င်းသည် ဗုဒ္ဓ၏ သွန်သင်ဆုံးမမှုနှင့် ကွာခြားနေလေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် မှန်ကန်ခြင်း၏ အရပ်ခြောက်မျက်နှာအား အရှိအသေ ပြုပြီးသည့်နောက်၊ ဉာဏ်ပညာရှိစွာနှင့် သီလရှိစွာ ပြုမှုနေ ထိုင်ခြင်းဖြင့်၊ ကံဆိုးမှုနှင့် ဘေးဥပါဒ်အပေါင်းကို ကာကွယ်ရမည်ဟု ဗုဒ္ဓက ဟောပြောလေသည်။

ဤအရပ်ခြောက်မျက်နှာတို့မှ ဝင်ပါများကို ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရန်အတွက်၊ လူတို့သည် လုပ်ရပ်လေးခုတို့၏ အညစ်အကြေးများကို ဖယ်ရှား၍၊ မကောင်းသောစိတ်လေးခုကို ချုပ်ထိန်းကာ အိုးအိမ်ပစ္စည်းများကို ဆုံးရှုံးစေသော အပေါက်ခြောက်ပေါက်ကို ပိတ်ရမည် ဖြစ်ပေသည်။

လုပ်ရပ်လေးခု ဟူသည်မှာ၊ သတ်ဖြတ်ခြင်း၊ ခိုးဝှက်ခြင်း၊ သူတပါး သားမယားအား ကျူးလွန်ခြင်း နှင့် လိမ်လည်ပြောဆိုခြင်းတို့ကို ဆိုလိုပေသည်။

မကောင်းသောစိတ် လေးခုတို့မှာ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟနှင့် ကြောက်ရွံ့ခြင်းတို့ ဖြစ်လေသည်။

ငွေကြေးဥစ္စာများကို ဆုံးရှုံးစေသော အပေါက်ခြောက်ပေါက်တို့မှာ သေရည်သေရက် သောက် စားလိုသည့် စိတ်ဆန္ဒနှင့် မိုက်မဲစွာ ပြုမှုကျင့်ကြံခြင်း၊ ညနက်သန်းခေါင်တိုင် မအိပ်ဘဲ နေ၍ အပျော်အပါး လိုက်စားနေခြင်း တေးဂီတနှင့် ပွဲလမ်းသဘင်ဖျော်ဖြေမှုများကို တပ်မက်လိုက်စားခြင်း၊ လောင်းကစား ခြင်း၊ မကောင်းသော အပေါင်းအဖော်များနှင့် ပေါင်းဖက်ခြင်းနှင့် တာဝန်ဝတ္တရား လစ်ဟင်းခြင်းတို့ ဖြစ် လေသည်။

ဤမကောင်းမှုလေးရပ်ကို ဖယ်ရှား၍၊ မကောင်းသော စိတ်နေစိတ်ထား လေးရပ်ကို ရှောင်ရှားကာ၊ ဖြန့်တီးမှု အပေါက်ခြောက်ရပ်ကို ပိတ်ပြီးသည့် နောက်တွင် ဘုရား၏ နောက်လိုက်တပည့်များသည် မှန်ကန်မှု အရပ်ခြောက်မျက်နှာကို ကြည်ညိုသမှု ပြုလေသည်။

ဤမှန်ကန်မှု အရပ်ခြောက်မျက်နှာဟူသည်မှာ အဘယ်နည်း။ ၎င်းတို့မှာ အရှေ့သည် မိဘများ နှင့်ကလေးအတွက် လမ်း၊ တောင်ဖက်သည် ဆရာနှင့်တပည့်အတွက် လမ်း၊ အနောက်သည် လင်နှင့် မယားအတွက် လမ်း၊ မြောက်ဖက်မှာ သူငယ်ချင်းတို့၏ လမ်း၊ အောက်ဖက်မှာ အရှင်သခင်နှင့် အစေခံ

သီတင်းသုံးဖော်၏ တာဝန်ဝတ္တရားများ

တို့၏ လမ်းနှင့် အထက်မှာ တရားတော်များကို အသေးစိတ် ရှင်းလင်းပို့ချသင်ကြားပေးသူများ၏ လမ်းတို့ ဖြစ်ကြလေသည်။

ပထမဦးစွာ (အရှေ့အရပ်ပမာတင်စားသော) မိဘသားသမီးများ၏ တာဝန်များမှာ ငါးမျိုးရှိသည်။ မိဘများကို ပြုစုစောင့်ရှောက်ရမည်။ မိဘ၏မျိုးရိုး ဂုဏ်သိက္ခာကို ကာကွယ်ထိန်းသိမ်းရမည်။ မိဘအမွေ အနှစ်ကိုတက်ခံရမည်။ ကွယ်လွန်မိဘဘိုးဘွားများအတွက် ကောင်းမှုကုသိုလ်များပြုလုပ် ဆောင်ရွက် ပေးရမည်။ မိဘများအနေဖြင့်လည်း အပြန်အလှန်အားဖြင့် သားသမီးများ အပေါ်တွင် တာဝန်ငါးရပ် ရှိသည်။ မကောင်းမှုမပြုရန် စောင့်ထိန်းရမည်။ ကောင်းမှုကုသိုလ် တိုးပွားဆောင်ရွက်ပေးရမည်။ သားသမီးများ အတတ်ပညာ ရရှိစေရန် ဆောင်ရွက်ပေးရမည်။ သင့်တော်သောအခါ ထိမ်းမြားမင်္ဂလာ ပြုလုပ်ပေးရမည်။ ဥစ္စာစီးပွား အမွေလွှဲအပ်ရမည်။ ဤသို့လိုက်နာ ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြင့် (အရှေ့အရပ်ပမာ တင်စားထားသော) မိဘသားသမီး တို့သည် ငြိမ်းအေးမှုကို ရရှိကြမည်။

နောက်တဖန် (တောင်အရပ်ဟုတင်စားခေါ်ဝေါ်သော) ဆရာတပည့်တို့၏ တာဝန်များ၊ တပည့် များသည် ဆရာထံရှိသေစွာ ချဉ်းကပ်ဆက်ဆံရမည်။ ဆရာ၏ လိုအပ်သမျှကို အနီးကပ် ဖြည့်ဆည်း ဆောင်ရွက်ရမည်။ ဆရာ၏ ဆိုဆုံးမစကားကို စိတ်ဝင်စားစွာ နာယူမှတ်သားရမည်။ ဆရာကျေးဇူးကို မမေ့မလျော့ စောင့်ရှောက်ပေးဆပ်ရမည်။ ဆရာသင်ကြားသမျှကို ရိုသေလေးစားစွာ နာယူမှတ်သား ရမည်။ ဆရာများကလည်း အပြန်အလှန်အားဖြင့် တပည့်များကို နည်းကောင်းလမ်းကောင်းလမ်း ညွှန်ပြ ပေးရမည်။ ဆရာတတ်သိသမျှ ပညာကို မချွင်းမချန် တတ်မြောက်ရန် သင်ကြားပေးရမည်။ သင်ကြား သမျှ အတတ်ပညာကိုလည်း မမေ့မလျော့စေရန် လုပ်ဆောင်ပေးရမည်။ ဂုဏ်သိက္ခာ တက်စေရန် အကျိုး ကျေးဇူး များရစေရန်ကိုလည်း စီမံဆောင်ရွက်ပေးရမည်။ ဤသို့ဖြင့် (တောင်အရပ်ပမာတင်စားသော) ဆရာတပည့်တို့သည် ပူပန်မှု ကင်းဝေးစွာဖြင့် ဘဝငြိမ်းချမ်းမှု ရရှိကြမည်။

အနောက်အရပ်နှင့် ပမာပြုသော လင်ယောက်ျား၊ ဇနီးတို့တွင် ခင်ပွန်းသည် ယောက်ျားသည် ဇနီး မယားကို အလေးထားဆက်ဆံရမည်။ သစ္စာရှိစွာ

သီတင်းသုံးဖော်၏ တာဝန်ဝတ္တရားများ

ဆက်ဆံပေါင်းသင်းရမည်။ ယုံကြည်စွာ ဆွေးနွေး တိုင်ပင်ဆောင်ရွက်ရမည်။ ရရှိသော ဥစ္စာပစ္စည်းကို အပ်နှင်းရမည်။ ဇနီးမယားကလည်း အိမ်မှုက်စွ အဝဝကို ကောင်းစွာစီမံ ဆောင်ရွက်ရမည်။ မိသားစု၏ လိုအပ်သမျှကို ဖြည့်ဆည်း ဆောင်ရွက်ပေးရ မည်။ ခင်ပွန်းသည်အပေါ်တွင် သစ္စာရှိရမည်။ မိသားစု အကျိုးစီးပွားကို ကာကွယ်ထိန်းသိမ်းရမည်။ မိသားစုကို စွ အဝဝကို အဆင်ပြေစေရန် ဆောင်ရွက်ရမည်။ ဤသို့ဖြင့် (အနောက်အရပ်ဆိုအပ်သော) လင်မယား ဇနီးမောင်နှံတို့သည် အပူပင်ကင်းစွာဖြင့် ငြိမ်းချမ်းမှု ရပေမည်။

(မြောက်အရပ်မဟပြုသော) မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းတို့သည် တစ်ဦးချို့တွဲလျှင် တစ်ဦးက အကူအညီပေးရမည်။ အချင်းချင်းကြင်နာစွာ ဆက်ဆံပြောဆိုရမည်။ အကျိုးစီးပွား အတူတကွ ပူးပေါင်း ဆောင်ရွက်ရမည်။ ထာဝရ ဆင်ခြင်တုံတရားဖြင့် တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦးရိုးသားစွာ ပြုမူဆက်ဆံရမည်။ တစ်ဦး နှင့်တစ်ဦး လမ်းမှားမရောက်စေရန် ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရမည်။ တစ်ဦး၏ အကျိုးစီးပွား ပျက်စီးဆုံးရှုံး မှု ကြံတွေ့သောအခါ တစ်ဦးက ကာကွယ်ပေးရမည်။ အခက်အခဲပြဿနာများ ကြုံတွေ့လျှင် လိုအပ်သ လို လိုက်နာဆောင်ရွက်ပေးရမည်။ ဒုက္ခရောက်နေသောအခါ ကူညီမစ ဆောင်ညည်းပေးရမည်။ တစ်ဦး၏ မိသားစုကို တစ်ဦးက လိုအပ်သလို ကူညီဆောင်ရွက်ပေးရမည်။ ဤသို့ဖြင့် (မြောက်အရပ်နှင့် တူသော) မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းတို့သည် သောကငြိမ်းချမ်းသောဘဝကို ရရှိပေမည်။

(အောက်အရပ်ဟု သမုတ်ထားသော) အရှင်သခင်နှင့် အစေအပါးတို့တွင် အရှင်သခင်သည် အစေအပါး နှင့် ဆက်ဆံရာတွင် နည်းလမ်းငါးရပ်ဖြင့် ပြုမူဆက်ဆံရမည်။ အစေအပါး၏ အရည်အချင်းနှင့် ကိုက်ညီသော အလုပ် တာဝန်ကိုသာ ဆောင်ရွက်စေရမည်။ ကောင်းမွန်သော စားရေရိက္ခာနှင့် လုံလောက်သော အခကြေးငွေပေးရမည်။ နာမကျန်းဖြစ်သော အစေအပါးကို ကြင်နာစွာ ဆက်ဆံပေးရမည်။ အစားအစာ ကောင်းများကိုလည်း မျှဝေ ပေးကမ်းရမည်။ အခါအားလျော်စွာ နားယူသက်သာခွင့် ပေးရမည်။

အတို့အလှယ်အားဖြင့် အစေအပါး အလုပ်သမားကလည်း မိမိ၏ အရှင်သခင်ကို အောက်ပါ အတိုင်း စွဲမှတ် ဆောင်ရွက်ပေးရမည်။ သခင်အိပ်ယာမှ

သီတင်းသုံးဖော်၏ တာဝန်ဝတ္တရားများ

မထမီ မိမိဦးစွာ ထရမည်။ သခင် အိပ်ယာဝင် ပြီးမှ အိပ်ရမည်။ မိမိ သခင်အပေါ်တွင် အခါမလပ် ရိုးသားမှု၊ ရိုးသားစွာ ပြုမူဆက်ဆံရမည်။ အစေ အပါးသည် အလုပ်တာဝန် ဆောင်ရွက်ရာတွင် ကျွမ်းကျင်လိမ္မာစွာ ဆောင်ရွက်ရမည်။ အလုပ်ရှင်၏ ဂုဏ်သိက္ခာကျဆင်းမည့်ကိစ္စမပြုရ။ ဤသို့ဖြင့် (အောက်အရပ်နှင့်တူသော) အရှင်သခင် အစေအပါးတို့ သည် ငြိမ်းအေးစိတ်ချမ်းသာစွာ ဘဝရရှိနိုင်ပေမည်။

နောက်တဖန် (အထက်အရပ်နှင့်ပမာတူသော) တရားနည်းလမ်းပြ ဆုံးမဟောပြောသော ဆရာ သခင်တို့အား ဆုံးမနာယူသူတို့သည် ကိုယ်အမူအရာ၊ နှုတ်အမူအရာ၊ စိတ်အမူအရာ ယဉ်ကျေးစွာဖြင့် အစွမ်းကုန် ဆက်ဆံရမည်။ ဆရာသခင်အား ကောင်းစွာ ခရီးဦးကြိုပြုရမည်။ ဟောပြောပို့ချ သင်ကြား ချက်များကို နာယူမှတ်သား ဆောင်ရွက်ရမည်။ ဆရာသခင်အား ပူဇော်ချီးမြှောက်ရမည်။ တရားဟော ပုဂ္ဂိုလ်မှလည်း မကောင်းသောအမှုကို တားမြစ်၍ ကောင်းသော အမှုကိစ္စကို ဆောင်ရွက်ရန် အားပေး အားမြှောက်ပြုရမည်။ စိတ်ကောင်းနှလုံးကောင်းဖြင့် ကြင်နာမှု၊ ထားရမည်။ အကျင့်စာရိတ္တ ကောင်းမွန် စေသောတရားများ ဟောပြုရမည်။ တရားနာသူတို့အား အလုံးစုံ နားလည်သဘောပေါက်ရန် ဟောပြု သွန်သင်ရမည်။ လူအများတို့အား စိတ်ချမ်းသာမှုရစေရေး ဆောင်ရွက်ပေးရမည်။ ဤသို့ ဆောင်ရွက် ခြင်းဖြင့် (အထက်အရပ်နှင့်တူသော) တရားဟောတရားပြဆရာ သူတော်စဉ်တို့သည် စိတ်ချမ်းသာမှု၊ ငြိမ်းအေးမှုတို့ကို ရရှိပေမည်။

အရပ်ခြောက်မျက်နှာသို့ အလေးပြုသော လူတစ်ဦးသည် ပြင်ပမှ ကံဆိုးမှုများနှင့် ဘေးဥပါဒ်များ မှ လွတ်ကင်းစေရန်ပြုလုပ်ခြင်း မဟုတ်ပါပေ။ ၎င်းသည် မိမိ၏ ကိုယ်ပိုင်စိတ်အတွင်းမှ မကောင်းမှုများ ထွက်ပေါ်လာခြင်း မရှိစေရေးအတွက် ကာကွယ်တားဆီးရန် ပြုလုပ်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

၂. လူတစ်ယောက်သည် ၎င်း၏အသိမိတ်ဆွေများအထဲမှ မည်သူနှင့် ပေါင်းဖက်သင့်၍၊ မည်သူနှင့် မပေါင်းဖက်သင့်ကြောင်းကို သိရှိရမည် ဖြစ်ပေသည်။

သီတင်းသုံးဖော်၏ တာဝန်ဝတ္တရားများ

မပေါင်းဖက်သင့်သောသူများမှာ၊ လောဘကြီးသူများ၊ လိမ်မာပါးနပ်စွာ ပြောဆိုတတ်သူ များ၊ မြောက်ပင့်ပြောဆိုတတ်သူများနှင့် ဖြန်းတီးတတ်သူများ ဖြစ်ကြလေသည်။

ပေါင်းဖက်သင့်သူများမှာ၊ အကူအညီပေးတတ်သူများ၊ ပျော်ရွှင်ခြင်း သို့မဟုတ် ဆင်းရဲဒုက္ခ များကို လိုလိုလားလား အတူတကွ ရှိနေသူများ၊ အကြံဉာဏ်ကောင်းပေးသူများနှင့် ကိုယ်ချင်းစာ ကြင်နာ တတ်သော အသံနလုံးရှိသူများ ဖြစ်လေသည်။

ယုံကြည်စိတ်ချစွာဖြင့် ပေါင်းဖက်နိုင်သော စစ်မှန်သည့် မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်းသည်၊ အစဉ် အမြဲပင် မှန်ကန်သောလမ်းစဉ်အတိုင်း လိုက်နာကျင့်သုံး၍၊ သူငယ်ချင်း၏ သာယာဝပြောမှုအတွက်၊ လျှို့ဝှက်စွာ စိုးရိမ်ပူပန်ပြီး၊ ဆင်းရဲဒုက္ခရောက်ချိန်၌ အားပေးဖျောင်းဖျက်ကာ၊ လိုအပ်သောအခါ၌ အကူ အညီပေးခြင်း၊ လျှို့ဝှက်ချက်များကို စောင့်ထိန်းခြင်းနှင့် အစဉ်အမြဲ ကောင်းမွန်သော အကြံများကို ပေး ခြင်း စသည်တို့ကို ပြုလုပ်လေသည်။

ဤကဲ့သို့ မိတ်ဆွေကောင်းတစ်ဦးကို တွေ့ရှိနိုင်ရန် လွန်စွာ ခက်ခဲလှသဖြင့်၊ ဤကဲ့သို့သော မိတ်ဆွေကောင်းတစ်ဦး၊ ဖြစ်လာစေရန် အစွမ်းကုန် ကြိုးစားသင့်ပေသည်။

ကမ္ဘာမြေကြီးကို နေရောင်က နွေးထွေးစေသကဲ့သို့၊ မိတ်ဆွေကောင်း တစ်ယောက်သည်လည်း ၎င်း၏ ကောင်းသော လုပ်ရပ်များကြောင့်၊ လူ့အဖွဲ့အစည်းထဲတွင် ထွန်းလင်းတောက်ပ နေလေသည်။

၃. သားဖြစ်သူသည် ၎င်း၏ ဖခင်အား ညာဘက်ပုခုံးပေါ်တွင်၎င်း၊ မိခင်အား ဘယ်ဘက်ပုခုံး ပေါ်တွင်၎င်း နှစ်ပေါင်းတစ်ရာတိုင်တိုင် ထိန်းထားနိုင်သည့်တိုင်အောင် မိဘ၏ ကျေးဇူးများကို ပြန်လည် ပေးဆပ်နိုင်မည် မဟုတ်ပါပေ။

၎င်းသည် မိဘများအား၊ အနှစ်တစ်ရာတိုင်တိုင် အမွှေးအကြိုင်များဖြင့် ရေချိုးပေးခြင်း၊ စံပြ သားကောင်းအဖြစ် ပြုစုလုပ်ကျွေးခြင်း၊ မိဘများအား ရာဇပလ္လင် ရယူပေးခြင်းနှင့် ကမ္ဘာ့စည်းစိမ် အပေါင်းကို ပေးအပ်နိုင်သည့်တိုင်အောင် ကြီးမားလှသော မိဘကျေးဇူးများကို အလုံအလောက် ပြန် လည်ပေးဆပ်နိုင်မည်

သီတင်းသုံးဖော်၏ တာဝန်ဝတ္တရားများ

မဟုတ်ပါပေ။

သို့ရာတွင် အကယ်၍ ၎င်းသည်မိဘများအား ဗုဒ္ဓထံသို့ ဦးဆောင်ခေါ်သွားကာ၊ ဗုဒ္ဓ၏ တရားတော်များကို ရှင်းလင်းပြောပြ၍ မှားယွင်းသောလမ်းစဉ်ကို စွန့်လွှတ်ကာ၊ မှန်ကန်သော လမ်းစဉ်ကို လိုက်နာပါရန် ဖြောင်းဖျပြောဆိုခြင်းနှင့် လောဘအပေါင်းကို စွန့်လွှတ်၍ ပေးလှူခြင်း၌ ပျော်မွေ့လာ စေရန် ဦးဆောင်လုပ်ကိုင်ခြင်းများ ပြုလုပ်မည် ဆိုပါက၊ ၎င်းသည် မိဘကျေးဇူးများကို အလှူပယ် ပြန်လည် ပေးကမ်းခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

၄. မိသားစု ဆိုသည်မှာ၊ စိတ်များက တစ်ခုနှင့် တစ်ခု တွေ့ထိသောနေရာပင် ဖြစ်လေသည်။ အကယ်၍ ဤစိတ်များသည် တစ်ခုနှင့်တစ်ခု၊ ချစ်ခင်ကြမည်ဆိုပါက၊ နေအိမ်သည်လည်း၊ ပန်းခြံတစ်ခု ကဲ့သို့ပင် သာယာလှပပေမည်။ သို့ရာတွင်၊ အကယ်၍ ဤစိတ်များက တစ်ခုနှင့်တစ်ခု မသင့်မြတ် ဖြစ်ကြပါက၊ နေအိမ်သည်လည်း ပန်းခြံကို ဖျက်ဆီးပစ်သော လေမုန်တိုင်းကဲ့သို့ ဖြစ်ပေမည်။

အကယ်၍ အိမ်ထောင်စုတစ်ခုတွင် မသင့်မြတ်မှုများ ဖြစ်ပေါ်လာပါက၊ အခြားသူများအား အပြစ်တင်ခြင်း မပြုဘဲ၊ မိမိ၏ ကိုယ်ပိုင်စိတ်ကို ဆန်းစစ်ကာ၊ မှန်ကန်သောလမ်းစဉ်အတိုင်း လိုက်နာသင့် ပေသည်။

၅. တရံရောအခါက၊ ဘာသာရေးလွန်စွာ ယုံကြည်ကိုင်းရှိုင်းသော လူတစ်ဦး ရှိလေသည်။ ၎င်း သည် ငယ်ရွယ်စဉ်အခါက၊ ၎င်း၏ ဖခင်ကွယ်လွန်သွားသဖြင့်၊ မိခင်နှင့် အတူ ပျော်ရွှင်စွာ နေထိုင်လာ ခဲ့ပြီးနောက်၊ အိမ်ထောင်ပြုလေသည်။ အစပထမ၌ ၎င်းတို့သည် အတူတကွ ပျော်ရွှင်စွာ နေထိုင်ခဲ့ကြ သော်လည်း၊ နောက်ပိုင်းတွင် အနည်းငယ်သော အထင်မှားမှုကြောင့်၊ ဇနီးသည်နှင့် မိခင် ယောက္ခမတို့ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး မုန်းတီးလာကြလေသည်။ ဤမုန်းတီးမှုမှာ တနေ့တခြားကြီးထွားလာ၍၊ နောက်ဆုံးတွင် မိခင်ဖြစ်သူသည် လူငယ်ဇနီးမောင်နှံ နှစ်ဦးနှင့် ခွဲခွာ၍၊ တစ်ဦးတည်း သီးခြားစီ အခြားတနေရာသို့ သွားရောက်

နေထိုင်လေသည်။

မိခင်ယောက္ခမ ထွက်သွားပြီးသည့်နောက်၌ လူငယ်ဇနီးမောင်နှံတွင် သားငယ် တစ်ဦး မွေးဖွားလာလေသည်။ လူငယ်ဇနီးသည်က `ယောက္ခမကြီးသည် ကျွန်မအား အမြဲအနှောင့်အယှက် ပေးနေ၍ ကျွန်မတို့နှင့်အတူ နေထိုင်သမျှ ကာလပတ်လုံး၊ ဖျော်ရွှင်ဖွယ်ရာ မည်သည့်ကိစ္စရပ်မျှ မဖြစ်ပေါ်ခဲ့ပါ။ သို့ရာတွင် သူမ ထွက်သွားသည်နှင့်တပြိုင်နက်၊ ဖျော်ရွှင်ဖွယ်ရာ ကောင်းလှသော သားဦးလေး မွေးဖွားလာခဲ့ပါသည်´ဟု ပြောဆိုကြောင်း၊ ကောလာဟလသတင်းများ၊ ယောက္ခမကြီး နားသို့ ရောက်ရှိ လာလေသည်။

ဤကောလာဟလသတင်းကြောင့် စိတ်ဆိုးသွားသော မိခင် ယောက္ခမက ဤသို့ ဟစ်အော်လေသည်။ `အကယ်၍ ခင်ပွန်းသည်၏ မိခင်အားအိမ်မှ နှင်ထုတ်လိုက်သဖြင့် ဖျော်ရွှင်စရာ ဖြစ်ရပ်မျိုး ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ပါသည်ဟု ပြောဆိုပါက၊ မတရားလွန်လွန်းလှပါသည်။ အမှန်တရားများ ဤကမ္ဘာ ပေါ်မှ ကွယ်ပျောက် သွားပြီး ဖြစ်ရပေမည်။

ထို့နောက်၊ မိခင်က `ဤအမှန်တရားကို ယခုအခါ အသုဘချရမည် ဖြစ်သည်´ဟု အော်ဟစ်ကာ၊ ရူးသွပ်နေသည့် အမျိုးသမီးတစ်ဦးသဖွယ် အသုဘအခမ်းအနား ပြုလုပ်ရန် သင်္ချိုင်းသို့ သွား လေသည်။

ဤအရေးအခင်းကို ကြားသိရသော သိကြားမင်းသည် မိခင် ယောက္ခမ ရှေ့မှောက်၌ ပေါ် ပေါက်လာကာ၊ အကျိုးသင့်အကြောင်းသင့် ဖျောင်းဖျပြောဆိုရန် ကြိုးပမ်းသော်လည်း၊ အချည်းနှီးသာ ဖြစ်ချေသည်။

ထိုအခါ၊ သိကြားမင်း သူမအား ဤသို့ ပြောကြားလေသည်။ `ထိုသို့ဖြစ်ပါက၊ ကျွန်ုပ်သည် ကလေးသူငယ်နှင့်မိခင်တို့အား မီးရှို့သတ်ရမည် ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ပြုလုပ်ပါက၊ အသင် ကျေနပ်ပါမည် လော´

ဤသည်ကို ကြားရသောအခါ၊ ယောက္ခမသည် မိမိအမှားကို သိရှိ၍ ဒေါသဖြစ်မိခြင်း အတွက် ဝန်ချတောင်းပန်ကာ၊ ကလေးနှင့်မိခင်တို့၏ အသက်ကို ကယ်ဆယ်ပါရန် တောင်းပန်လေသည်။ တချိန်တည်းမှာပင်၊ လူငယ်ဇနီးသည်နှင့် ခင်ပွန်းတို့သည် မိခင်ယောက္ခမအပေါ် ၎င်းတို့၏ မတရားမှုကို နားလည်သဘော ပေါက်မိကြ၍ မိခင်အား ရှာဖွေရန် သင်္ချိုင်းသို့ ရောက်ရှိလာလေသည်။ သိကြားမင်း

သီတင်းသုံးဖော်၏ တာဝန်ဝတ္တရားများ

သည် ၎င်းတို့အား ပြန်လည် စေ့စပ်သင့်မြတ်စေပြီး၊ ယင်းသည်နှောင့်နှေးမှု၊ ၎င်းသည် ပျော်ရွှင်သော မိသားစုအဖြစ် အတူတကွ နေထိုင်သွားကြလေသည်။

မှန်ကန်မှုကို မစွန့်ပစ်သ၍ မည်သည့်အခါမျှ ပျောက်ကွယ်သွားခြင်း မရှိပါပေ။ မှန်ကန်မှု သည် တခါတရံ ပျောက်ကွယ်သွားဟန်ရှိသော်လည်း၊ အမှန်မှာ မည်သည့်အခါမျှ ပျောက်ကွယ်သွားခြင်း မရှိပါပေ။ မိမိ၏ ကိုယ်ပိုင်စိတ်အတွင်းရှိ အမှန်တရားများ ပျောက်ကွယ်ဆုံးရှုံးနေသောကြောင့်သာလျှင် ပျောက်ကွယ် နေသယောင် ထင်မှတ်ရခြင်း ဖြစ်လေသည်။

မသင့်မြတ်သောစိတ်များသည် မကြာခဏ ပျက်ဆီးဆုံးရှုံးမှုများကို ဖြစ်ပေါ်စေလေသည်။ အသေးအဖွဲ့ဖြစ်သော အထင်လွှဲမှု၊ အထင်မှားမှုသည် ကြီးမားလှသော ဆင်းရဲဒုက္ခ ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်လေ သည်။ ဤသဘောတရားကို အထူးသဖြင့် မိသားစုဘဝတွင် သတိထားကာကွယ်ရမည် ဖြစ်ပေသည်။

၆. အိမ်ထောင်စုဘဝတွင်၊ နေ့စဉ်အသုံးစရိတ်များကို မည်ကဲ့သို့ ဖြည့်စွက်သုံးစွဲရမည့် ပြဿနာရပ်မှာ အမြဲပင် အထူးဂရုပြုဆောင်ရွက်ရန် အရေးကြီးလိုအပ်လှပေသည်။ အိမ်သူအိမ်သား တိုင်းသည် ဇွဲရီရိယရှိသော ပုရွက်ဆိတ်များနှင့် အလုပ်များသော ပျားများကဲ့သို့ ကြိုးစားလုပ်ကိုင်ကြရ မည် ဖြစ်ပေသည်။ မည်သူမျှ အခြားသူတို့၏ ဇွဲရီရိယရှိမှုအပေါ် မှီခိုအားထားခြင်း၊ သို့မဟုတ် ၎င်းတို့၏ ဇွဲရီရိယရှိမှုအပေါ် မှီခိုအားထားခြင်း၊ သို့မဟုတ် ၎င်းတို့၏ ပေးကမ်းမှုကို မျှော်ကိုးခြင်းများ မပြုရပါပေ။

အခြားတစ်ဖက်တွင်မူ၊ လူတစ်ယောက်သည် ၎င်းလုပ်ကိုင်ရရှိသော ဝင်ငွေများကို လုံးဝ မိမိ၏ ကိုယ်ပိုင်ငွေအဖြစ် သဘောမထားရပါပေ။ အချို့သောငွေများကို အခြားသူများနှင့် ခွဲဝေသုံးစွဲခြင်း၊ အချို့ကို အရေးပေါ် ကိစ္စရပ်များအတွက် စုဆောင်းထားခြင်း၊ အချို့ကို လူ့အဖွဲ့အစည်းအတွက် ဖယ်ထား ခြင်းနှင့် အချို့ကို ဘာသာရေးဆရာများအား ပေးလှူပူဇော်ရန် သုံးစွဲခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်ရမည် ဖြစ်ပေ သည်။

ဤကမ္ဘာပေါ်တွင် မိမိပိုင်ဆိုင်သော အရာဟူ၍ အတိအကျ ခေါ်ဆိုနိုင်သော အရာတစ်ခုမျှ မရှိကြောင်းကို သတိပြုရမည် ဖြစ်ပေသည်။ လူတစ်ဦး

သီတင်းသုံးဖော်၏ တာဝန်ဝတ္တရားများ

တစ်ယောက်ထံသို့ ရောက်ရှိလာသော အရာများ သည် အကျိုးအကြောင်းနှင့် အခြေအနေများ၏ ပေါင်းစပ်မှုကြောင့်သာ ဖြစ်လေသည်။ ၎င်းသည် ထိုအရာကို ယာယီမျှသာ ထိန်းသိမ်းထားရှိနိုင်ခြင်းရှိသဖြင့်၊ တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်စွာ သို့မဟုတ် တန်ဖိုး မရှိသော ရည်ရွယ်ချက်များအတွက် သုံးစွဲခြင်း မပြုရပါပေ။

၇. ဘုရင်ဥဗောဓ်၏ မိဖုရားကြီး သာမာဝတီက အရှင်အာနန္ဒာအား သင်္ကန်း အထည်ငါးရာကို လှူဒါန်း သောအခါ၌ အာနန္ဒာက ကျေနပ်မှုအပြည့်ဖြင့် လက်ခံလိုက်လေသည်။

ထိုအကြောင်းကို ကြားသိရသော ဘုရင်မင်းမြတ်သည်၊ အရှင်အာနန္ဒာအား ရိုးသားဖြောင့် မတ်မှု မရှိဟု သံသယဖြစ်ကာ၊ အာနန္ဒာထံသို့ သွားရောက်၍၊ ယင်းသင်္ကန်း အထည်ငါးရာကို မည်ကဲ့သို့ အသုံးပြုရမည်နည်းဟု မေးမြန်းလေသည်။

အရှင်အာနန္ဒာက ဤသို့ဖြေကြား၏ `အရှင်မင်းကြီး၊ ရဟန်းများ၏ တပည့် အမြောက်အ များတို့သည် ဟောင်းနွမ်းစုတ်ပြတ်နေသော အဝတ်အစားများကိုသာ ဝတ်ဆင်နေကြရပေသည်။ ဤအဝတ်အစားများကို ယင်းရဟန်းတို့အား ဖြန့်ဝေပေးမည် ဖြစ်ပါသည်။`

- ‘အဝတ်အထည်အဟောင်းအစုတ်များကို မည်ကဲ့သို့ ပြုလုပ်ပါမည်နည်း’
- ‘အိပ်ရာခင်းအဟောင်းများကို ဘာလုပ်မည်နည်း’
- ‘ခေါင်းအုံးစွပ်များအဖြစ် ချုပ်လုပ်ပါမည်’
- ‘ခေါင်းအုံးစွပ်အဟောင်းများကို ဘာလုပ်မည်နည်း’
- ‘ကြမ်းခင်းများအဖြစ် ပြုလုပ်ပါမည်’
- ‘ကြမ်းခင်းအဟောင်းများကို ဘာလုပ်မည်နည်း’
- ‘ခြေသုတ်ပုဂါများအဖြစ် အသုံးပြုပါမည်’
- ‘ခြေသုတ်ပုဂါအဟောင်းများကို ဘာလုပ်မည်နည်း’
- ‘ကြမ်းတိုက်အဝတ်များအဖြစ် အသုံးပြုပါမည်’
- ‘ကြမ်းတိုက်အဝတ်ဟောင်းများကို ဘာလုပ်မည်နည်း’
- ‘အရှင်မင်းကြီး၊ ယင်းအဝတ်ဟောင်းများကို ဆုတ်ဖြ၍ ရွှံ့မြေများနှင့်ယမကာ။

သီတင်းသုံးဖော်၏ တာဝန်ဝတ္တရားများ

အိမ်နံရံ ပလတ်စတာများအဖြစ် အသုံးပြုပါမည် ၊

ကျွန်ုပ်တို့ထံ ပေးအပ်ထားသော အရာဝတ္ထုမှန်သမျှကို အသုံးဝင်သော နည်းတစ်မျိုးမျိုးဖြင့် ကောင်းမွန်စွာ အသုံးပြုရမည် ဖြစ်ပေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်၊ ယင်းအရာဝတ္ထုသည် ‘ကျွန်ုပ်တို့၏’ အရာဝတ္ထုမဟုတ်ဘဲ ကျွန်ုပ်တို့ထံ ယာယီအပ်နှံထားခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။

၈. လင်နှင့်မယားတို့၏ ဆက်ဆံရေးများသည် ၎င်းတို့၏ အဆင်ပြေရေး အတွက်သာ ရည်ရွယ်ထားခြင်း မဟုတ်ပါပေ။ အိမ်တစ်အိမ်ထဲ၌ ရူပခန္ဓာ ကိုယ်နှစ်ခုတို့၏ ပူးပေါင်းနေထိုင်မှုထက် ပိုမို လေးနက်သော အရေးပါမှုရှိလေသည်။ လင်နှင့်မယားတို့သည်၊ ရင်းနှီးသော ၎င်းတို့၏ ပေါင်းဖက် နေထိုင်မှုကို အခွင့်ကောင်းယူ၍ မြင့်မြတ်လှသော တရားတော်ထိုင်မှုကို အခွင့်ကောင်းယူ၍ မြင့်မြတ် လှသော တရားတော်များအတိုင်း၊ မိမိတို့၏ စိတ်များကို လှေ့ကျင့်ရာတွင် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အပြန်အလှန် ကူညီကြရမည် ဖြစ်ပေသည်။

‘စံပြုစံတွဲ’ ဟု ခေါ်ဆိုခြင်းခံရသော အသက်ကြီးရင့်သူ ဇနီးမောင်နှံနှစ်ဦးတို့သည် တစ်ချိန် က ဘုရားထံသို့လာ၍ ဤသို့ လျှောက်ထားကြလေသည်။ ‘ကျွန်တော်ကျွန်မတို့သည် ကလေးဘဝ ကတည်းက သိကျွမ်းပြီးသည့်နောက်၊ လက်ထပ်ပေါင်းသင်းလာခဲ့ရာ၊ ပျော်ရွှင်မှုအတိအကျ ရှိခဲ့ကြပါသည်။ နောင်ဘဝတွင် ပြန်လည်ပေါင်းဖက်နိုင်ခြင်း ရှိမရှိကို မိန့်ကြားတော်မူပါ’

ဘုရားက ၎င်းတို့အား ဤသို့သော ပညာရှိသည့်အဖြေကို ပေးလေသည်။ ‘အကယ်၍ အသင်တို့ နှစ်ဦးစလုံးသည် အတိအကျတူညီသော ယုံကြည်မှုရှိကြ၍၊ တရားတော်များကို တစ်ပုံစံတည်း ခံယူခဲ့ကြကာ၊ အလှူကောင်းမှုများကို တထေရာတည်း ပြုလုပ်ပြီး၊ တူညီသော ဉာဏ်ပညာရှိကြပါက နောင်ဘဝတွင် တူညီသောစိတ်မျိုး ရှိကြမည်သာ ဖြစ်ပေသည်’

၉. အမှန်တရားလမ်းစဉ်သို့ တက်လှမ်းရာတွင် လိင်အရ ခွဲခြားမှု မရှိပါပေ။

သီတင်းသုံးဖော်၏ တာဝန်ပစ္စည်းများ

အကယ်၍ အမျိုး သမီးတစ်ဦးက အမှန်တရားကိုရှာဖွေရန် စိတ်ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါက၊ သူမသည် အမှန်တရားလမ်းစဉ်၏ အာဇာနည်သူရဲကောင်းမတစ်ဦး ဖြစ်လာပေမည်။

ရှင်ဘုရင်ပဒေဒိ၏ သမီးတော် ဖြစ်၍ အယောဇာပြည့်ရှင်မိဖုရားဖြစ် သူမလွှဲကာသည် ထိုကဲ့သို့သော သူရဲကောင်းမတစ်ဦး ဖြစ်လေသည်။ သူမသည် ဘုရား၏ သွန်သင်ဆုံးမမှုများကို အထူး ယုံကြည်၍ ဘုရား၏ ရှေ့မှောက်တွင်၊ အောက်ပါသံန္နိဋ္ဌာန် (10) ချက်ကို ချမှတ်လေသည်။

‘အရှင်ဘုရား၊ တပည့်တော်မသည် စည်းကမ်းများကို ချိုးဖောက်မည် မဟုတ်ပါ။ မိမိထက် အသက်ကြီးရင့်သူများ၏ ရှေ့မှောက်၌ မာန်မာန ထောင်လွှားမည် မဟုတ်ပါ။ မည်သူ့ကိုမျှလည်း အမျက် ထွက်မည် မဟုတ်ပါ။’

‘တပည့်တော်မသည် အခြားသူများအား မနာလိုခြင်း၊ သို့မဟုတ် ၎င်းတို့၏ စည်းစိမ်ဥစ္စာ များအတွက် မနာလိုခြင်းဖြစ်မည် မဟုတ်ပါ။ စိတ်တွင်၎င်း၊ ဝတ္ထုပစ္စည်းတွင်၎င်း၊ ကပ်စေးနံ့မည် မဟုတ် ပါ။ တပည့်တော်မ ရရှိသော ပစ္စည်းများကို ကိုယ်ကျိုးအတွက် သိုလှောင်ထားခြင်း မပြုဘဲ၊ ဆင်းရဲသူများ ပျော်ရွှင်စေရေးအတွက် အသုံးပြုပါမည်။’

‘တပည့်တော်မသည် လူအပေါင်းတို့အား ယဉ်ကျေးစွာ လက်ခံ၍ ၎င်းတို့ လိုအပ်သည် များကို ပေးကမ်းကာ၊ ကြင်နာစွာ ပြောဆိုဆက်ဆံပါမည်။ မိမိ အဆင်ပြေရေး အတွက် မဟုတ်ဘဲ ၎င်းတို့ ၏ အခြေအနေကို တန်ဖိုးထား စဉ်းစား၍ ဘက်မလိုက်ဘဲ ၎င်းတို့အား အကျိုးရှိစေရန် ကြိုးပမ်းကာ လုပ် ဆောင်ပါမည်။’

‘တပည့်တော်မသည် တကိုယ်တည်းနေရသူ အကျဉ်းထောင်တွင် နေရသူ၊ မဟုတ် ရောဂါ စွဲကပ်သူ၊ သို့မဟုတ် အခြားသောဒုက္ခပဒနာများကို ခံစားနေရသူများအား တွေ့ရှိရပါက၊ အကြောင်း ရင်းနှင့် နိယာမသဘောများကို ရှင်းလင်းပြောပြခြင်းဖြင့်၊ ၎င်းတို့အား သက်သာစေရေးနှင့် ပျော်ရွှင်လာ စေရေးတို့အတွက် ကြိုးပမ်းလုပ်ဆောင်ပါမည်။’

‘အကယ်၍ တပည့်တော်မသည် အခြားသူများက သက်ရှိသတ္တဝါများကို ဖမ်းယူ၍ ရက်စက်စွာ ပြုမူခြင်း၊ သို့မဟုတ် မကောင်းမှုများကို ကျူးလွန်ခြင်းများကို

သီတင်းသုံးဖော်၏ တာဝန်ဝတ္တရားများ

တွေ့မြင်ရမည် ဆိုပါက၊ အပြစ် ဒဏ်ပေးရမည့်သူများကို အပြစ်ပေးပါမည်။ သွန်သင်ရမည့်သူများအား သွန်သင်ဆုံးမပါမည်။ တပည့် တော်သည် ၎င်းတို့ ကျူးလွန်ထားသည်များကို ဖြေဖျောက်ပေးရာ ကြိုးစား၍ ၎င်းတို့၏ အမှားများကို တတ်စွမ်းသ၍ ပြင်ဆင်ပေးပါမည်။’

‘တပည့်တော်မသည် မှန်ကန်သော တရားတော်များကို ကြားနာရန် မေ့လျော့နေမည် မဟုတ်ပါ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်၊ မှန်ကန်သော တရားတော်များကို လျစ်လျူရှုထားပါက၊ နေရာတိုင်း ၌ ရှိနေသော အမှန်တရားများမှာ လျင်မြန်စွာ ကင်းကွာသွား၍၊ ဘဝသံသရာမှ ကျွတ်လွတ်ရာ အမှန် တရားကမ်းခြေသို့ ဆိုက်ရောက်နိုင်မည် မဟုတ်ကြောင်း တပည့်တော်မ သိရှိထားသောကြောင့် ဖြစ်ပါ သည်။’

ထို့နောက်၊ သူမသည် ဆင်းရဲသောသူများအား ကယ်တင်ရန်အတွက် အောက်ပါ ဆုတောင်းသုံးရပ်ကို ပြုလေသည်။ ‘ပထမ၊ ကျွန်မသည် ဆင်းရဲဒုက္ခခံနေရသူများအား အေးချမ်းမှု ရှိအောင်ပြုလုပ်ပါမည်။ ဤကောင်းမှုကြောင့် နောက်မည်သည့်ဘဝ၌မဆို ကောင်းမွန်သော တရားတော် ၏ အသိဉာဏ်များ ဖြစ်ထွန်းလာမည်ဟု ယုံကြည်ပါသည်။’

‘ဒုတိယ ကျွန်မသည် ကောင်းမွန်သော တရားတော်များ၏ အသိဉာဏ်ကို ရရှိပြီးသည့် နောက်တွင် လူ့အပေါင်းတို့အား မမောမပန်း သင်ကြားဟောပြောပါမည်။’

‘တတိယ ကျွန်မ၏ ကိုယ်ခန္ဓာ အသက် သို့မဟုတ် ကိုယ်ပိုင်စည်းစိမ် ပစ္စည်းများကို စွန့် လွှတ်ရသည့်တိုင်အောင် မှန်ကန်သောတရားတော်များကို စောင့်ထိန်းကာကွယ်ပါမည်။’

အိမ်ထောင်စုဘဝ၏ စစ်မှန်သောအရေးပါမှုမှာ အမှန်တရားလမ်းစဉ်သို့ ချီတက်ရာ၌၊ အချင်းချင်း အားပေးကူညီမှု ပြုလုပ်နိုင်ရန် အခွင့်အလမ်း ရရှိမှုပင် ဖြစ်ပေသည်။ အမှန်တရားကို ရှာဖွေလို သော စိတ်ဓါတ်မျိုး ရှိ၍၊ သံန္နိဋ္ဌာန်နှင့် လိုအင်ဆန္ဒများကို ချမှတ်မည် ဆိုပါက မလ္လိကာကဲ့သို့ပင် ဘုရား၏ ကြီးမြင့်သော ဥပါသိကာတစ်ဦး ဖြစ်လာနိုင်ပေသည်။

အခန်း နှစ်

ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ကို တည်ထောင်ခြင်း

I

သာသနာ့ညီနောင်များ၏ စည်းလုံးသင့်မြတ်မှု

၁. သက်ရှိသတ္တဝါအမြောက်အများတို့က လှုပ်လှုပ်ရွရွဖြင့် စမ်းရမ်းသွားလာ နေသော လုံးဝမှောင်မိုက် နေသည့် သဲကန္တာရနိုင်ငံတခုကို စဉ်းစားကြည့်ကြပါစို့။

၎င်းတို့သည် အလိုအလျောက်ပင် ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့ကာ ညအခါ၌ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး မသိရှိကြပဲ ဟိုဟိုဒီဒီ ပြေးလွှားသွားလာကြသည်နှင့်အမျှ လှုပ်လှုပ်ရွရွ ဖြစ်မှုနှင့် စိတ်အားငယ်ပျင်းရိမှုများ မကြာခဏရှိနေပေမည်။ ဤသည်မှာ အမှန်တကယ်ပင် သနားဖွယ်ရာကောင်းသော မြင်ကွင်းတခု ဖြစ်ပေသည်။

ထိုအခါ မွန်မြတ်သော လူတိုင်းက မီးရှူးတိုင်ကိုင်၍ ရုတ်တရက်ပေါ်လာကာ အရာခပ်သိမ်း တို့ကို ထင်ရှားရှင်းလင်းစွာ မြင်လာရသည်ဟု စဉ်းစားကြည့်ကြပါစို့။

အမှောင်ထုထဲတွင် တစ်ကိုယ်တည်း ရှိနေကြသော သက်ရှိသတ္တဝါများသည် ပတ်ဝန်းကျင်ကို ကြည့်၍ အချင်းချင်းတွေ့မြင်သိရှိကာ၊ ပျော်ပါးစွာဖြင့် ပြောဆို ဆက်ဆံကြသည်နှင့်အမျှ၊ ရုတ်ချည်း ပင်၊ အထူးစိတ်သက်သာမှု ရရှိကြမည် ဖြစ်ပေသည်။

‘သဲကန္တာရနိုင်ငံတခု’ ဆိုသည်မှာ မသိနားမလည်မှု မောဟ အမှောင်ထုထဲတွင် တည်ရှိနေ စဉ်က လူသားတို့၏ ဘဝလောကကို ဆိုလိုပေသည်။ မိမိတို့၏ စိတ်ထဲ၌ အသိဉာဏ်ပညာ အလင်းရောင် မရှိသူတို့သည် တစ်ကိုယ်တည်း ပျင်းရိစွာနှင့် ကြောက်ရွံ့စွာဖြင့်၊ စမ်းတမ်းဝါး ဟိုဟိုဒီဒီ သွားလာနေကြ ပေသည်။ ၎င်းတို့သည် တကိုယ်တည်း မွေးဖွားလာကြ၍၊ တစ်ကိုယ်တည်း သေဆုံးကြလေသည်။ ၎င်းတို့ သည် အချင်းချင်းဖြစ်သော လူသားများနှင့် ငြိမ်းချမ်းညီညွတ်စွာ မည်ကဲ့သို့ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရမည်ကို မသိကြဘဲ။

ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ကို တည်ထောင်ခြင်း

စိတ်အားငယ် ကြောက်ရွံ့နေကြလေသည်။

ဤအလင်းရောင်အောက်တွင် လူတို့သည် မိမိကိုယ်နှင့်တကွ အခြားသူများကိုပါ တွေ့မြင် ကြရ၍ လူသားချင်းဆက်ဆံပေါင်းသင်းမှုနှင့် သင့်မြတ်ချစ်ခင်သော ဆက်ဆံရေးများကို ဝမ်းသာစွာဖြင့် တည်ထောင်ထားရှိ ကြလေသည်။

ထောင်ပေါင်းများစွာသော လူများသည် စုပေါင်းနေထိုင်ကြစေကာမူ၊ အချင်းချင်း သိရှိကြ၍၊ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ကြင်နာသနားမှု မရှိသေးပါက စစ်မှန်သော လူ့အဖွဲ့အစည်း မဟုတ်ပါပေ။

စစ်မှန်သော လူ့အဖွဲ့အစည်းတွင်၊ ထွန်းလင်း၍ တောက်ပစေသည့် ယုံကြည်မှုနှင့် အသိဉာဏ်ပညာများ ရှိလေသည် ၎င်းသည် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး သိရှိ ယုံကြည်ကြ၍ လူမှုရေး သာယာ သင့်မြတ်မှုရှိသော နေရာဖြစ်လေသည်။

စင်စစ်အားဖြင့် သာယာသင့်မြတ်မှုသည် စစ်မှန်သော လူ့အဖွဲ့အစည်း၊ သို့မဟုတ် အသင်းအဖွဲ့တစ်ခု၏ အသက်နှင့်အနက်အဓိပ္ပာယ်စစ် ဖြစ်လေသည်။

၂. အသင်းအဖွဲ့များတွင် သုံးမျိုးသုံးစား ရှိလေသည်။ ပထမ ခေါင်းဆောင်ကြီးများ၏ တန်ခိုးအာဏာ၊ ငွေကြေး၊ သို့မဟုတ်အာဏာပိုင်မှုပေါ်တွင် အခြေခံ၍ ဖွဲ့စည်းထားသော အသင်းအဖွဲ့များ ရှိလေသည်။

ဒုတိယ အဖွဲ့ဝင်များက ကျေနပ်မှုရှိကြ၍ အငြင်းပွားမှုမဖြစ်သမျှ ကာလပတ်လုံး တည်ရှိနေမည့် အဖွဲ့ဝင်များ၏ အဆင်ပြေမှုအတွက် ဖွဲ့စည်းထားသော အသင်းအဖွဲ့များ ရှိလေသည်။

တတိယ သင့်မြတ်စည်းလုံးမှုကို အသင်း၏ အသက်သွေးကြောအဖြစ် ထင်မှတ်ကာ၊ ကောင်းမွန်သော သွန်သင်မှုများကို ဗဟိုပြုဖွဲ့စည်းထားသော အသင်းအဖွဲ့များ ရှိလေသည်။

တတိယ သို့မဟုတ် နောက်ဆုံးအသင်းအဖွဲ့သည်သာ စစ်မှန်သော အဖွဲ့အစည်းတစ်ရပ် ဖြစ်ပေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အသင်းဝင်များသည်

ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ကို တည်ထောင်ခြင်း

တစ်ကိုယ်တည်းတိတ်တည်းရှိကြ၍ ယင်းမှ သည် စိတ်ခါတ်ချင်း စည်းလုံးညီညွတ်မှုနှင့် ကောင်းမှုအမျိုးမျိုး ထွက်ပေါ်လာမည် ဖြစ်သောကြောင့်ပင် ဖြစ်ပေသည်။ ထိုကဲ့သို့သော အသင်းအဖွဲ့တွင် သင့်မြတ်ညီညွတ်မှု၊ ရောင့်ရဲကျေနပ်မှုနှင့် ပျော်ရွှင်မှုများ လွှမ်းမိုးနေပေမည်။

အမှန်တရားသည် တောင်ပေါ်တွင် ရွာကျလာသည့် မိုးရေကဲ့သို့ ဖြစ်၍ ချောင်းငယ်လေး များအဖြစ် ပေါင်းစုံစီးဆင်းကာ မြစ်များဖြစ်လာပြီးနောက် နောက်ဆုံးတွင် ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာထဲသို့ စီးဝင် သွားလေသည်။

မြင့်မြတ်သောတရားတော်၏ မိုးရေသည်လည်း လူသားအားလုံးအပေါ် ၎င်းတို့၏ အခြေ အနေများ သို့မဟုတ် အကြောင်းချင်းရာများနှင့် မသက်ဆိုင်ဘဲ၊ သာတူညီမျှ ရွာချလေသည်။ ၎င်းကို လက်ခံသူများသည် အဖွဲ့ငယ်လေးများအဖြစ် ပေါင်းစည်းစုရုံးကြ၍၊ ယင်းမှတစ်ဆင့် အသင်းအဖွဲ့များ၊ ထို့နောက် လူ့အဖွဲ့အစည်းများနှင့် နောက်ဆုံးတွင် အမှန်တရား ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာကြီးထဲသို့ ရောက်ရှိ သွားကြလေသည်။

ဤလူများ၏ စိတ်များသည် နို့နှင့်ရေကဲ့သို့ ရောစပ်နိုင်ကြပြီး၊ နောက်ဆုံးတွင် သင့်မြတ် ညီညွတ်သော သာသနာ့ညီနောင်များအဖြစ် ပေါင်းဖွဲ့ကြလေသည်။

ထို့ကြောင့် မှန်ကန်သော တရားတော်သည် စံပြအသင်းအဖွဲ့တစ်ခု၏ အခြေခံလိုအပ်ချက် တရပ်ဖြစ်၍၊ အထက်ကဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း၊ ၎င်းသည် လူသားများအား တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် အချင်းချင်း သိမြင်စေသော တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် လိုက်လျောပေါင်းဖက်နိုင်စေ၍ အတွေး အခေါ်များ အတွင်းရှိ ကြမ်းတမ်းသော နေရာများကို ချောမွတ်စေနိုင်သော အလင်းရောင်ပင် ဖြစ်လေသည်။

ဤသို့ဖြင့် ဘုရား၏ သာလွန်မြင့်မြတ်သော တရားတော်များနှင့်အညီ ဖွဲ့စည်းထားသည့် အသင်းအဖွဲ့ကို သံဃာ (ဝါ) သာသနာ့ညီနောင်များဟု ခေါ်ဆိုနိုင်လေသည်။

သံဃာတော်တို့သည် ဤသွန်သင်ဆုံးမမှုများကို လိုက်နာစောင့်ထိန်းကြ၍ မိမိတို့၏ စိတ် များကို လိုက်လျောညီထွေ လေ့ကျင့်သင့်ကြပေသည်။ ဤသို့ဖြင့်

ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ကို တည်ထောင်ခြင်း

ဘုရား၏ တပည့်သားတော် ညီနောင် များသည် သဘောတရားအရ လူတိုင်း ပါဝင်နေကြမည် ဖြစ်သော်လည်း အမှန်စင်စစ်မှာ တူညီသော ဘာသာရေး ယုံကြည်ချက်ရှိသူများသာလျှင် အဖွဲ့ဝင်များ ဖြစ်ကြလေသည်။

၃. ဘုရား၏ တပည့်သားတော် ညီနောင်ဖြစ်ရာ၌ အဖွဲ့ဝင်နှစ်မျိုးနှစ်စားရှိမည် ဖြစ်ပေသည်။ သာမန် အရပ် သား အဖွဲ့ဝင်တို့အား သွန်သင်ဆုံးမနေသူ ရဟန်းများနှင့် လိုအပ်သော အစားအစာနှင့် အဝတ်အစား များကို ပေးလှူခြင်းဖြင့် သွန်သင်ဟောပြောသူများကို ပေးလှူခြင်းဖြင့် သွန်သင်ဟောပြောသူများအား ထောက်ပံ့နေကြသူ (ဥပါသကာနှင့် ဥပါသိကာ) များ ဖြစ်ကြလေသည်။ ၎င်းတို့သည် အတူတကွ တရား တော်များကို ပြန့်ပွားစေရန် ထာဝရ တည်မြဲစေလေသည်။

ထိုအခါ ညီနောင်ဖြစ်မှုကို လုံးဝပြည့်စုံစေရန်အတွက် အဖွဲ့ဝင်များအချင်းချင်း လုံးဝ သင့်မြတ်စည်းလုံးမှု ရှိကြရမည် ဖြစ်ပေသည်။ ဆရာများက အဖွဲ့ဝင်များကို သင်ကြား၍ အဖွဲ့ဝင်များက ဆရာများကို ဂုဏ်ပြုခြင်းဖြင့် ၎င်းတို့အကြား သင့်မြတ်ညီညွတ်မှု ရှိနိုင်ပေသည်။

ဘုရား၏ ညီနောင်အဖွဲ့ဝင်တို့သည် အတူတကွ ချစ်မြတ်နိုးသော ကြင်နာ ကရုဏာစိတ်ဖြင့် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံခြင်း၊ အပေါင်းအဖော် ယုံကြည်သူများနှင့် အတူတကွ နေထိုင်ရာ၌ ပျော်ရွှင်ခြင်းနှင့် အပေါင်းတစည်းတည်း၊ စိတ်ဓါတ် တစ်ခုတည်း ဖြစ်လာရန် ကြိုးပမ်းခြင်းများကို ပြုလုပ်သင့်ပေသည်။

၄. ရဟန်းသံဃာ (ဝါ) သာသနာ့ညီနောင်များ သင့်မြတ်ညီညွတ်လာစေရန် အထောက်အကူပြုသည့် မှုခြောက်ခု ရှိလေသည်။ ၎င်းတို့မှာ ပထမချစ်ခင်ရင်းနှီးသော စကားပြောဆိုမှု၊ ဒုတိယ ချစ်ခင်ရင်းနှီး၍ ကြင်နာမှုရှိသော လုပ်ဆောင်မှု၊ တတိယ ချစ်ခင်ရင်းနှီး၍ ကိုယ်ချင်းစာနာသောစိတ်ဓာတ်၊ စတုတ္ထ ဘုံ ပစ္စည်းများကို ညီတူမျှတူ ခွဲဝေသုံးစွဲမှု၊ ပဉ္စမ တူညီသော ဖြူစင်သည့် အတွေးအခေါ်များကို လိုက်နာကျင့် သုံးမှုနှင့် ဆဌမ အားလုံးက မှန်ကန်သော အပြင်သဘောထားများ ထားရှိမှုတို့ ဖြစ်လေသည်။

ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ကို တည်ထောင်ခြင်း

ဤမူချောက်ခုတို့တွင်၊ ဆဌမ သို့မဟုတ် `အားလုံးက မှန်ကန်သော အမြင်သဘောထား ရှိမှု´ သည် အဓိက ဗဟိုမဏ္ဍိုင်ပင် ဖြစ်၍ အခြားသော အရာဝါးခုတို့မှာ အကာအရံများသာ ဖြစ်ကြလေ သည်။

သာသနာ့ညီနောင်ဖွဲ့စည်းမှု အောင်မြင်စေရန်အတွက် နှစ်စုံသောစည်းမျဉ်း ခုနှစ်ရပ်တို့ကို လိုက်နာရမည် ဖြစ်ပေသည်။ ပထမအစုံမှာ အုပ်စုတခုအနေနှင့်။

(၁) ၎င်းတို့သည် မကြာခဏ စုရုံးပေါင်းစုံကြ၍ တရားတော်များကို ကြားနာကာ ဆွေးနွေး ပြောဆိုကြရမည် ဖြစ်သည်။

(၂) ၎င်းတို့သည် အချင်းချင်းလွတ်လပ်စွာ ရောနှောဆက်ဆံကြ၍ တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး လေးစားကြရမည် ဖြစ်သည်။

(၃) ၎င်းတို့သည် တရားတော်များကို ရိုသေမြတ်နိုးကြ၍ သိက္ခာပုဒ် စည်းမျဉ်းများကို လေး စားကာ၊ ယင်းတို့ကို ပြောင်းလဲခြင်းများ မပြုလုပ်ရပါပေ။ (ထေရဝါဒဗုဒ္ဓသာသနာတွင် လုံးဝ ပြုပြင်ပြောင်း လဲခြင်း မရှိသော်လည်း ယနေ့အချိန်အထိ မဟာယနတွင် သိက္ခာပုဒ်များကို လိုသလို ပြုပြင်ပြောင်းလဲ ကာ ကျင့်သုံးနေကြပါသည်။)

(၄) အသက်ကြီးရင့်သူနှင့် ငယ်ရွယ်သူအဖွဲ့ဝင်များသည် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ယဉ်ကျေး သိမ်မွေ့စွာ ဆက်ဆံကြရမည် ဖြစ်သည်။

(၅) ၎င်းတို့သည် အနေအထား၊ ပြုမူချက်များတွင်၊ ချစ်ခင်ရင်းနှီးမှုနှင့် ရိုသေ လေးစားမှုများသာ ရှိရမည် ဖြစ်သည်။

(၆) ၎င်းတို့သည် ဆိတ်ငြိမ်သော နေရာ၌ မိမိတို့၏ စိတ်များကို အေးချမ်းတည်ငြိမ်အောင် ပြုလုပ်ရမည်ဖြစ်ပြီး၊ ဤနေရာများကိုလည်း မိမိတို့အတွက် အသုံးချရန် မယူမီ၊ အခြားသူများအား ဦးစား ပေးရမည် ဖြစ်သည်။

(၇) ၎င်းတို့သည် လူအပေါင်းကို ချစ်မြတ်နိုးကြ၍ ဧည့်သည်များအား ရင်းနှီးပျူငှာစွာ ဆက်ဆံရမည်ဖြစ်ပြီး ဖျားနာနေသူများအား ကြင်နာမှုဖြင့် ပြုစုအားပေးကြရမည် ဖြစ်ပေသည်။

ဤစည်းမျဉ်းများကို လိုက်နာသော ညီနောင်အဖွဲ့အစည်းသည် မည်သည့်အခါမျှ တိမ် ကောပျက်ပြားသွားမည် မဟုတ်ပါပေ။

ဒုတိယ စည်းမျဉ်းအုပ်စုမှာ တစ်ဦးတစ်ယောက်ဆီက (၁) သန့်စင်သော

ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ကို တည်ထောင်ခြင်း

စိတ်ဓါတ်ကို ထိန်း သိမ်းထားရှိ၍ အရာဝတ္ထုအမြောက်အများကို တောင်းဆိုမှု မပြုခြင်း၊ (၂) ရိုးသားဖြူစင်မှုကို ထိန်းသိမ်း ထားရှိ၍ လောဘအပေါင်းကို ဖယ်ရှားခြင်း၊ (၃) သည်းညည်းခံ၍ ငြင်းခုံမပြုခြင်း၊ (၄) ဆိတ်ငြိမ်စွာ နေ၍ ဘာမျှ အကျိုးကျေးဇူး မဖြစ်စေသော စကားမပြောခြင်း၊ (၅) အဆုံးအမနှင့် စည်းကမ်းများကို လိုက်နာ၍ ကြွားဝါမှု မပြုခြင်း၊ (၆) သင့်တင့်မျှတသော စိတ်ကို ထိန်းသိမ်းထားရှိ၍ ခြားနားသော တရားတော်များကို လိုက်နာကျင့်သုံးမှု မပြုခြင်းနှင့် (၇) နေ့စဉ် စားသောက်နေထိုင်မှုဘဝတွင် ခြိုးခြံရွေ့တာခြင်းတို့ ဖြစ်လေသည်။

အကယ်၍ အဖွဲ့ဝင်များက ဤစည်းမျဉ်းများကို လိုက်နာကျင့်သုံးကြမည် ဆိုပါက၊ ညီနောင်အဖွဲ့ အစည်းသည် တာရှည်တည်မြဲ၍ မည်သည့်အခါမျှ ဆုတ်ယုတ်ပျက်ပြားသွားမည် မဟုတ်ပါပေ။

၅. အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း သံဃာ(ဝါ) သာသနာ့ညီနောင်တို့သည် သင့်မြတ်စည်းလုံး မှုရှိကြရမည် ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် သင့်မြတ်စည်းလုံးမှု မရှိသူအား ညီနောင်ဟု ခေါ်ဆိုနိုင်မည် မဟုတ်ပါပေ။ အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးချင်းစီသည် မသင့်မြတ်မှု၏ အကြောင်းရင်း မဖြစ်လာစေရန် သတိပြု စောင့် ထိန်းရမည် ဖြစ်ပေသည်။ အကယ်၍ မသင့်မြတ်မှုများ ဖြစ်ပေါ်လာပါက၊ တတ်နိုင်သမျှ စောလျင်စွာ ဖယ်ရှားပစ်ရမည် ဖြစ်ပေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မသင့်မြတ်မှုသည် မည်သည့် အဖွဲ့အစည်းကိုမဆို စောလျင်စွာ ပျက်စီးစေသောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

သွေးစွန်းနေသော အကွက်များကို သွေးဖြင့်စင်ကြယ်အောင် မဆေးကြောနိုင်ပါပေ။ အာယာတ များကိုလည်း နောက်ထပ်အာယာတများဖြင့် တုံ့ပြန်နိုင်မည် မဟုတ်ပါပေ။ အာယာတများကို မေ့ပျောက် ပစ်ခြင်းဖြင့်သာ ဖယ်ရှားပစ်နိုင်လေသည်။

၆. တရံရောအခါက ဒီဃီတိကောသလဟုခေါ်သော ဘုရင်တစ်ပါး ရှိလေသည်။

ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ကို တည်ထောင်ခြင်း

ထိုဘုရင်၏ နိုင်ငံကို အိမ်နီးနားချင်းနိုင်ငံမှ စစ်သွေးစစ်မာန်တက်ကြွသော ဗြဟ္မဒတ္တဟု ခေါ်သည့် ဘုရင်တစ်ပါးက တိုက်ခိုက် သိမ်းပိုက်လိုက်လေသည်။ အတန်ကြာ ပုန်းအောင်းနေကြသော ပျက်စီးမှုဘုရင်နှင့် မိဖုရားနှင့် သားတော် တို့အား ဖမ်းဆီးရမိသော်လည်း သားတော်ဖြစ်သူ ဒီဃာပု မင်းသားမှာ ကံကောင်းထောက်မ၍ လွတ်မြောက်သွားလေသည်။

ဒီဃာပု မင်းသားသည် ခမည်းတော်အား ကယ်တင်ရန် နည်းလမ်းများကို ရှာကြံခဲ့သော်လည်း အချည်းနှီးသာ ဖြစ်ချေသည်။ ခမည်းတော်အား ကွပ်မျက်မည့်နေ့တွင် မင်းသားသည် ကိုယ်ယောင် ဖျောက်၍ ကွပ်မျက်မည့်နေ့တွင် မင်းသားသည် ကိုယ်ယောင်ဖျောက်၍ ကွပ်မျက်မည့် နေရာသို့ သွားရောက်နိုင်ခဲ့သော်လည်း ဘာမျှ မလုပ်နိုင်ဘဲ ကံဆိုးသူ ခမည်းတော် သေဆုံးသွားသည်ကိုသာ ရင်နှင့် ကြေကွဲစွာ ကြည့်နေခဲ့ရလေသည်။ ဖခင်သည် လူအုပ်ကြီးထဲတွင် သားတော်ကို တွေ့မြင်ရသဖြင့် မိမိကိုယ်ကို ပြောကြားသည့် အသွင်ဖြင့် ဤသို့ပြောဆိုလေသည်။ ဒီဃံပသံ ရေရှည်ကို မျှော်ကြည့်ပါ။ မာရသံ လတ်တလော ခံစားချက်ကို မကြည့်ပါနှင့်၊ အာဃာတများကို ပြန်လည် မတုန့်ပြန်ခြင်းဖြင့်သာ ဖျောက်ဖျက်နိုင်ပေသည်။

ထို့နောက်ပိုင်းတွင် ဒီဃာပု မင်းသားသည် လက်စားချေရန်အတွက် အချိန်ကြာမြင့်စွာ နည်းလမ်း ရှာကြံလေသည်။ နောက်ဆုံးတွင် မင်းသားသည် ဗြဟ္မဒတ္တ၏နန်းတော်တွင် အလုပ်ရရှိ၍ ဘုရင်၏ ကြိုက် နှစ်သက်မှုကို ခံယူရလေသည်။

တစ်နေ့တွင် ဗြမ္မဒတ် ဘုရင်က တောကစားထွက်တော်မူသောအခါတွင် မင်းသားသည် လက်စား ချေနိုင်ရန် အခွင့်အလမ်းများကို ရှာကြံလေသည်။ မင်းသားသည် အရှင်သခင်ဘုရင်အား လူသူ မရှိသော နေရာသို့ ဦးဆောင်ခေါ်ယူနိုင်၍ ဘုရင်မှာလည်း မင်းသားအား လုံးဝ ယုံကြည်မှု ရှိနေသဖြင့် မောပန်းနေ သည်နှင့် အမျှ မင်းသား၏ ပေါင်ပေါ်တွင် ဦးခေါင်းတင်၍ စက်တော်ခေါ်လေသည်။

မင်းသားသည် ၎င်း၏ဓားမြှောင်ကိုဆွဲထုတ်ကာ ဘုရင်၏ လည်ချောင်းပေါ်

ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ကို တည်ထောင်ခြင်း

တင်လိုက်သော်လည်း လက်တုန်နေမိလေသည်။ ကွပ်မျက်ခြင်း ခံရတော့မည့် အချိန်တွင် ဖခမည်းတော်မြွတ်ကြားခဲ့သော စကားများက ၎င်း၏ ဦးခေါင်းတွင်းသို့ ဖြတ်ခနဲ ဝင်ရောက်လာသဖြင့်၊ သတ်ဖြတ်ရန် ထပ်မံကြိုးပမ်းသော် လည်း ဘုရင်အား သတ်ဖြတ်နိုင်ခြင်း မရှိပါပေ။ ဘုရင်လည်း ရုတ်တရက်ပင် အိပ်ရာမှ နိုးလာ၍ ကောသလဘုရင်၏ သားတော်က မိမိအား သတ်ဖြတ်ရန် ကြိုးပမ်းကြောင်း အိပ်မက်ဆိုးကို မြင်မက်မိ သည်ဟု မင်းသားအား ပြောပြလေသည်။

မင်းသားသည် လက်တွင် ဓားမြှောင်ကိုကိုင်မြှောက်ကာ ဘုရင်အား လျင်မြန်စွာ ဖမ်းချုပ်၍ မိမိမှာ ထိုဘုရင်၏ သားတော်ဖြစ်သည်ဟု ပြောကြားပြီး ဖခင်ကိုယ်စား လက်စားချေရန်အချိန်ရောက်ပြီဟု ပြော ကြားလေသည်။ သို့ရာတွင် ၎င်းသည် သတ်ဖြတ်လိုခြင်း မရှိသဖြင့် ဓားမြှောင်ကို ပစ်ချလိုက်ကာ ဘုရင် ရှေ့မှောက်တွင် ဦးညွတ်ဒူးထောက်လိုက်လေသည်။

မင်းသား၏ ဘဝဇာတ်လမ်း ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင်နှင့် ၎င်း၏ ဖခမည်းတော်၏ နောက်ဆုံးစကား များကို ကြားသိရသောအခါ ဘုရင်သည် အထူး စိတ်လှုပ်ရှား ချီးကျူးမိ၍ မင်းသားအား ဝန်ချတောင်းပန် လေသည်။ နောက်ပိုင်းတွင် ဘုရင်သည် မင်းသားအား ၎င်း၏ ခမည်းတော်နိုင်ငံကို ပြန်လည် ပေးအပ် အုပ်စိုးစေ၍ နှစ်နိုင်ငံအချင်းချင်း ချစ်ကြည်ရင်းနှီးစွာဖြင့် နှစ်ပေါင်းများစွာ ယှဉ်တွဲ နေထိုင် သွားကြလေ သည်။

ဒီဃီတိကောသလဘုရင်၏ နောက်ဆုံးစကားများဖြစ်သော ဒီဃပသံ ဟူသည်မှာ အာယာတ များကို တာရှည်စွာ ထိန်းမထားပါနှင့်ဟု ဆိုလိုပြီး မာရသံ ဟူသည်မှာ ချစ်ကြည်ရင်းနှီးမှုများကို စောလျင်စွာ မပျက်ပြားစေပါနှင့်ဟု ဆိုလိုပေသည်။

အာယာတများကို အာယတဖြင့် ဖြည့်စွမ်းနိုင်ခြင်း မရှိပါပေ။ အာယာတကို ပြန်လည် မတုန်ပြန် ခြင်းဖြင့်သာ ဖယ်ရှားပစ်နိုင်လေသည်။

မှန်ကန်သော သွန်သင်ဟောပြောမှုများ၏ သင့်မြတ်မှုအပေါ် အခြေခံထားသော သံဃာ (သာသ နှာ ညီနောင်) ဖြစ်မှုတွင် အဖွဲ့ဝင်တိုင်းသည် ဤပုံပြင်၏ အနှစ်သာရ သဘောတရားများကို အမြဲပင် တန်ဖိုးထားသင့်ပေသည်။

သာသနာ့ညီနောင် အဖွဲ့ဝင်များသာမက လူသားအားလုံးတို့သည် ၎င်းတို့၏ နေ့စဉ်စားသောက် နေထိုင်မှုဘဝတွင် ဤအနှစ်သာရသဘောတရားများကို တန်ဖိုးထားမြတ်နိုးကြ၍ လက်တွေ့ဖော်ဆောင် ကျင့်သုံးကြပေသည်။

II

ဗုဒ္ဓ၏ သာသနာ့နယ်မြေ

၁. အထက်တွင် ရှင်းလင်းဖော်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်သည့်အတိုင်း အကယ်၍ သံဃာ (သာသနာ့ညီနောင်အဖွဲ့) သည် ဗုဒ္ဓ၏ တရားတော်များကို ပြန့်ပွားစေရာတွင် သင့်မြတ်စည်းလုံးစွာ နေထိုင်မှုတည်းဟူသော တာဝန် ကို မေ့လျော့ခြင်းမရှိပါက ၎င်းအဖွဲ့သည် ပိုမိုကြီးထွားလာမည်ဖြစ်ပြီး၊ တရားတော်မှာလည်း ပိုမို ကျယ် ပြန့်စွာ ပြန့်ပွားလာမည် ဖြစ်ပေသည်။

အဓိပ္ပာယ်မှာ အမှန်တရားကို ရှာဖွေသူများ ဆထက်တံပိုး တိုးတက်များပြားလာ၍ အဝိဇ္ဇာ (မသိနားမလည်မှု) နှင့် တဏှာရမက်ဟူသော ဘီလူးသူရဲက ဦးဆောင်သည့် လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ ဟူသော ကိလေသာစစ်သည်များမှာလည်း စစ်ရေးရှုံးနိမ့်ကာ နောက်ဆုတ်သွားမည်ဖြစ်ပြီး အသိဉာဏ် ရှိမျှ အလင်းရောင် ယုံကြည်မှုနှင့် ပျော်ရွှင်မှုတို့က ကြီးစိုးလာမည် ဖြစ်ပေသည်။

ဘီလူးသူရဲတို့၏ နယ်မြေပိုင်နက်ထဲတွင် လောဘ၊ ဒေါသ၊ မိုက်မဲမှု၊ အငြင်းပွားမှု၊ တိုက်ခိုက်မှု၊ ဓားများနှင့် သွေထွက်သံယိုဖြစ်မှုနှင့် ပြည့်နက်နေ၍ မနာလိုဝန်တို့မျှ အထင်မှားမျှ၊ မုန်းတီးမှု၊ လိမ်လည် မှု၊ မြှောက်ပင့်မှု၊ လျှို့ဝှက်မှုနှင့် ကုန်းချောမှုများဖြင့်သာ ပြည့်နက်နေလေသည်။

ယခုအခါတွင် ယင်းနယ်မြေပိုင်နက်ပေါ်သို့ အသိဉာဏ်ပညာ အလင်းရောင် ကျရောက်ကာ မေတ္တာ ကရုဏာ မိုးရေရွာသွန်းလာသည်ဆိုပါစို့ ယုံကြည်မှုအမြစ်များ တွယ်လာကာ၊ ပျော်ရွှင်မှုပန်းပွင့် များ၏ မွှေးရနံ့များ စတင်ပျံ့လွင့်လာမည်။ ယင်းဘီလူးသူရဲနယ်မြေသည် ဗုဒ္ဓ၏ မြင့်မြတ်သော နယ်မြေ

ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ကို တည်ထောင်ခြင်း

အဖြစ် ပြောင်းလဲသွားမည် ဖြစ်ပေသည်။

လေပြေလေညှင်းနှင့် သစ်ကိုင်းပေါ်ရှိ အဖူးအင့်အနည်းငယ်တို့က နွေဦးပေါက်ရာသီ ရောက်ရှိ လာပြီကို ဖော်ပြသကဲ့သို့ လူတစ်ဦးတယောက်က အမှန်တရားကို ရရှိသောအခါတွင် မြက်ပင်၊ သစ်ပင်၊ တောတောင်၊ မြစ်ချောင်းများနှင့် အခြားသောအရာခပ်သိမ်းတို့သည်လည်း ဘဝသစ်တွင် ရှင်သန်လန်း ဆန်းလာကြလေသည်။

အကယ်၍ လူ၏ စိတ်က သန့်စင်လာပါက ၎င်း၏ ပတ်ဝန်းကျင်သည်လည်း သန့်စင်လာမည် ဖြစ်ပေသည်။

၂. မှန်ကန်သော တရားတော်များ ကြီးစိုးသည့် လောကတွင် နေထိုင်သူအပေါင်းတို့သည် သန့်စင်၍ တည်ငြိမ်အေးချမ်းသော စိတ်ဓာတ်မျိုး ရှိကြလေသည်။ ဘုရား၏ ကြင်နာ ကရုဏာတော်များက လူအပေါင်းတို့အား အစဉ်အမြဲ အကျိုးဖြစ်ထွန်းစေ၍ ဗုဒ္ဓ၏ ထွန်းလင်းတောက်ပသော စိတ်ဓာတ်က လူသားတို့၏ စိတ်အတွင်းရှိ အညစ်အကြေးပေါင်းကို ရှင်းလင်းဖယ်ရှားပေးလေသည်။

စင်ကြယ်သော စိတ်သည် မကြာမီပင် နက်နဲသော စိတ်မျိုးဖြစ်လာ၍ မြင့်မြတ်သောလမ်းစဉ်နှင့် ကိုက်ညီသော ပေးကမ်းစွန့်ကြဲခြင်း၊ သီလစောင့်ထိန်းခြင်း၊ ခံနိုင်ရည်ရှိခြင်း၊ လုံ့လပီရိယထုတ်ခြင်း၊ တည်ငြိမ်အေးချမ်းခြင်းနှင့် ပညာရှိခြင်း၊ ကြင်နာချစ်ခင်မှု ရှိခြင်းတည်းဟူသော စိတ်မျိုးပင် ဖြစ်ပြီး၊ ကွမ်းကျင်လိမ်မာသော နည်းမျိုးစုံတို့ဖြင့် လူများအား အမှန်တရားလမ်းစဉ်သို့ ဆောင်ကျဉ်းပေးသည့် စိတ်မျိုး ဖြစ်လေသည်။ ဤသို့ဖြင့် ဗုဒ္ဓ၏ နိုင်ငံတော်ကို တည်ထောင်ရမည် ဖြစ်ပေသည်။

ဇနီး၊ သားသမီးများနှင့် နေထိုင်လျက်ရှိသော နေအိမ်သည် ဗုဒ္ဓတည်ရှိရာ နေအိမ်အဖြစ် ပြောင်းလဲနိုင်လေသည်။ လူမှုရေး ခွဲခြားမှုများကြောင့် ဒုက္ခရောက်နေသော နိုင်ငံသည်လည်း အလားတူပင် အချင်းချင်းကြင်နာ သနားမှုရှိသော နိုင်ငံတစ်ခုအဖြစ် ပြောင်းလဲနိုင်လေသည်။

ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ကို တည်ထောင်ခြင်း

သွေးဖြင့်စွန်းနေသော ရွှေနန်းတော်သည် ဗုဒ္ဓစံမြန်းရန်အတွက် နေရာ မဖြစ်နိုင်ပါပေ။ အကယ်၍ အိမ်ရှင်၏ စိတ်က သန့်စင်ပါက အိမ်ခေါင်မိုး အပေါက်များမှ လရောင်ထိုးဖောက်ဝင်နေသည့် သေးငယ်လှသော တံစုတ် တစ်ခုပင်လျှင် ဗုဒ္ဓစံမြန်းရန် နေရာအဖြစ် ပြောင်းလဲသွားနိုင်လေသည်။

လူတစ်ယောက်တည်း၏ သန့်စင်သောစိတ်အပေါ် အခြေခံ၍ ဗုဒ္ဓနိုင်ငံကို တည်ဆောက်ထား သောအခါ ယင်းသန့်စင်စိတ်တစ်ခုတည်းက အခြားအလားတူ သန့်စင်သော စိတ်များကို ဆွဲဆောင် ခေါ် ယူကာ၊ ညီနောင်အဖွဲ့အစည်းတစ်ရပ်ကို ဖြစ်ပေါ်စေလေသည်။ ဗုဒ္ဓအား ယုံကြည်မှုသည် လူတစ်ဦးမှ သည် မိသားစုတစ်ခုသို့ မိသားစုမှ သည်ကျေးရွာသို့ ကျေးရွာမှ မြို့ကြီး၊ မြို့ငယ်များသို့ ထိုမှတစ်ဆင့် တိုင်းပြည်များသို့ နောက်ဆုံးတွင် တစ်ကမ္ဘာလုံးသို့ ပြန့်နှံ့သွားလေသည်။

စင်စစ်အားဖြင့် တရားကို ပြန့်ပွားစေလိုသည့် စိတ်ဓာတ်ထက်သန်မှုနှင့် သစ္စာရှိမှုတို့ဖြင့် ဗုဒ္ဓနိုင်ငံ ကို တည်ဆောက်ထားခြင်း ဖြစ်လေသည်။

၃. ရှုထောင့်တစ်ခုထဲမှနေ၍ ကြည့်မြင်ပါက၊ လောဘမတရားမှုနှင့် သွေးထွက်သံယိုဖြစ်မှုတို့ဖြင့် ပြည့်နှက်နေသော ကမ္ဘာအား ဘီလူးသူရဲတို့၏ ကမ္ဘာတစ်ခုအဖြစ် တွေ့မြင်ရမည် ဖြစ်ပေသည်။ သို့ရာ တွင် လူအများက ဗုဒ္ဓ၏အမှန်တရားကို ယုံကြည်လာကြသည်နှင့်အမျှ သွေးများသည် နွားနို့များအဖြစ် ပြောင်းလဲသွား၍ လောဘသည် ချစ်ကြင်နာမှုအဖြစ် ပြောင်းလဲသွားကာ ဘီလူးသူရဲကမ္ဘာသည်လည်း ဗုဒ္ဓ၏ မြင့်မြတ်သော ကမ္ဘာ ဖြစ်လာနိုင်သည်။

ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာထဲမှ ရေကို အုန်းမှုတ်ငယ်လေးတစ်ခုဖြင့် ခပ်ထုတ်ပစ်ရန် ဖြစ်နိုင်မည် မဟုတ်သော်လည်း၊ ဘဝပေါင်းများစွာ ကြာမြင့်စေကာမူ၊ လုပ်ဆောင်မည်ဟူသော စိတ်ဓာတ်မျိုးသည် ဗုဒ္ဓ၏ အမှန်တရားကို ခံယူရာတွင် ထားရှိသင့်သည့် စိတ်မျိုးပင် ဖြစ်လေသည်။

ဘုရားသည် အခြားသော နိဗ္ဗာန်ဟူသော ကမ်းခြေတစ်ဖက်တွင် ချမ်းသာစွာ ကိန်းအောင်းနေ လေသည်။ ၎င်းအမှန်တရားကမ္ဘာတွင် လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ ဆင်းရဲဒုက္ခ၊ နာကျင်မှုဝေဒနာများ လုံးဝမရှိဘဲ၊ အသိဉာဏ်ပညာ အလင်းရောင်နှင့်

ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ကို တည်ထောင်ခြင်း

မေတ္တာ ကရုဏာမိုးများသာ ရှိလေသည်။

၎င်းကမ္ဘာသည် ဆင်းရဲဒုက္ခရောက်၍ ဝမ်းနည်းကြေကွဲမှု ဖြစ်နေသူများ အတွက် ခိုလှုံရာ ငြိမ်းချမ်း ရေးကမ္ဘာပင် ဖြစ်လေသည်။ တရားကို ဖြန့်ဖြူးနေသူများ အတွက် အပန်းဖြေအနားယူရာနေရာ ဖြစ်လေ သည်။

ဤ အေးချမ်းသော ကမ္ဘာတွင် အကန့်အသတ်မဲ့သော အလင်းရောင်နှင့် ထာဝရတည်မြဲသော ချမ်းသာမှု ရှိလေသည်။ ဤ ခိုလှုံရာနေရာသို့ ရောက်ရှိ လာသူများသည် ဆင်းရဲခြင်း ကမ္ဘာသို့ မည်သည့် အခါမျှ ပြန်သွားကြမည် မဟုတ်ပါပေ။

အမှန်စင်စစ်မှာ ပန်းရနံ့များက လေထုထဲတွင် အသိဉာဏ်ပညာကို ပျံ့လွင့်စေ၍ ၎င်းငယ်လေး များက မေ့တရားတော်ကို သိဆိုရင့်ကျူးသော ဤသန့်စင်ကမ္ဘာပင် ဖြစ်လေသည်။

၄. ဤအေးချမ်းသော ကမ္ဘာသည် အနားယူရန်နေရာ ဖြစ်သော်လည်း၊ ပျင်းရိစွာဖြင့် အချိန်ဖြုန်းတီးရန် နေရာ မဟုတ်ပါပေ။ မွှေးကြိုင်နေသော ပန်းခင်းများသည်လည်း၊ အကြောင်းမဲ့ အချိန်ဖြုန်းတီးရေး အ တွက် မဟုတ်မှု၍ အင်အားပြည့်ဖြိုးစေရန်နှင့် အနားယူရန်အတွက် နေရာများဖြစ်ပြီး ထိုမှတဆင့် ထာဝရ မြဲသော ချမ်းသာသုခကို ခံစားရမည် ဖြစ်ပေသည်။

ဗုဒ္ဓ၏ တာဝန်ခရီးစဉ်သည် ထာဝရ တည်ရှိနေလေသည်။ လူများနှင့် သက်ရှိသတ္တဝါများ အသက် ရှင်တည်ရှိနေသ၍ တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်၍ ညစ်ညမ်းသော စိတ်များက မိမိတို့၏ ကိုယ်ပိုင်လောကနှင့် အခြေအနေများကို တည်ထောင်ဖန်တီးနေသ၍ ဗုဒ္ဓ၏ တာဝန်ခရီးစဉ်သည်လည်း ပြီးဆုံးသွားမည် မဟုတ်ပါပေ။

အမိတာဘာဘုရား၏ တန်ခိုးစွမ်းအားဖြင့် အေးချမ်းသော ကမ္ဘာသို့ ဖြတ်သန်းရောက်ရှိသွားကြသော ဗုဒ္ဓ၏ သားတပည့်များသည် မိမိတို့ ထွက်ခွာလာခဲ့သော ကမ္ဘာ၊ အဆက်အသွယ် ရှိနေဆဲ ကမ္ဘာသို့ ပြန်လည် ရောက်ရှိသွားကြရန် စိတ်အားထက်သန်နေကြမည် ဖြစ်ပေသည်။ ၎င်းတို့သည်

ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ကို တည်ထောင်ခြင်း

ယင်းကမ္ဘာများတွင် ဗုဒ္ဓ၏ ပါဝင်လုပ်ငန်းများတွင် သက်ဆိုင်ရာ အခန်းကဏ္ဍများတွင် ပါဝင်ဆင်နွှဲကြမည် ဖြစ်ပေ သည်။

ဖယောင်းတိုင်မီးတစ်ခုက အခြားသောဖယောင်းတိုင်များသို့ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ကူးစက်သွားသကဲ့သို့ ဗုဒ္ဓ၏ ကရုဏာတော် အလင်းရောင်သည်လည်း လူတစ်ယောက်၏ စိတ်မှသည် နောက်တစ်ယောက် သို့ အဆုံးအစမရှိ ကူးစက်ပြန့်နှံ့သွားလေသည်။

ဗုဒ္ဓ၏ သားတပည့်များသည် ဗုဒ္ဓ၏ ချစ်ကြင်နာမှုစိတ်ဓါတ်ကို သိရှိနားလည်ကြ၍ ဗုဒ္ဓ၏ အမှန် တရားနှင့် သန့်စင်ရေးလုပ်ငန်း တာဝန်များကို ချမှတ်ခံယူကာ၊ ဗုဒ္ဓ သာသနာတော်မြတ်ကြီးအား၊ ထာဝရ ထွန်းလင်းတောက်ပနေစေရေးအတွက်၊ မျိုးဆက်တစ်ခုမှသည် နောက်တစ်ခုသို့ ဆင့်ကဲဆင့်ကဲ ဆက်တိုက် ကြိုးပမ်း ဆောင်ရွက်ကြလေသည်။

III

ဗုဒ္ဓနိုင်ငံတွင် ဆီးကြိုခြင်း ခံကြရသူများ

၁. ဘုရင်ဥတေန၏ မိဖုရားသာမာဝတီသည် ဗုဒ္ဓအား အထူး ကြည်ညို ကိုးကွယ်လေသည်။

သူမသည် နန်းတွင်းရှိ အတွင်းဖက် အကျဆုံးသောအဆောင်တွင် နေထိုင်လျက်ရှိ၍ အပြင်သို့ ထွက်ခွာခြင်း မပြုသော်လည်း မှတ်ဉာဏ် အထူးကောင်းသည့် ခါးကုန်းမတစ်ဦးဖြစ်သော သူ၏အခိုင်းအစေ မိန်းကလေးသည် ပြင်ပသို့ထွက်၍ ဗုဒ္ဓ၏ တရားတော်များကို နာယူလေ့ရှိသည်။

နန်းတော်သို့ ပြန်လာသောအခါတွင် အခိုင်းအစေမိန်းကလေးသည် ဗုဒ္ဓ၏ တရားတော်များ အကြောင်းကို မိဖုရားအား ပြန်လည်ပြောပြသဖြင့် မိဖုရား၏ အသိဉာဏ်ပညာနှင့် ယုံကြည်မှုများမှာ လည်း ပိုမိုကျယ်ပြန့်နက်ရှိုင်းလာလေသည်။

ဘုရင်၏ ဒုတိယမိဖုရား မာဂင်္ဂီသည် ဤပထမမိဖုရားကို မနာလိုမုန်းတီး၍

ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ကို တည်ထောင်ခြင်း

သတ်ဖြတ်ရန် ကြိုး စားလေသည်။ ဒုတိယမိဖုရားက ဘုရင်အားကြိမ်ဖန်များစွာ လိမ်လည်ကုန်းချောကာ နားသွင်းနေသဖြင့်၊ နောက်ဆုံးတွင် ဘုရင်ကြီးက ယုံကြည်လာပြီး ပထမမိဖုရား သာမာဂတီအား သတ်ဖြတ်ရန် ကြံစည်လာ လေသည်။

သာမာဂတီ မိဖုရားသည် ဘုရင့်ရှေ့မှောက်တွင် အထူးတည်ငြိမ်အေးချမ်းစွာ ရပ်နေသဖြင့်၊ ဘုရင် သည် သတ်ဖြတ်ရန် စိတ်မရှိလောက်အောင် ဖြစ်သွားရလေသည်။ မိမိ၏ စိတ်ကို ပြန်လည်ချုပ်ထိန်းပြီး နောက်၊ မယုံသင်္ကာ ဖြစ်မိခြင်းအတွက် ခွင့်လွှတ်ပါရန် ဘုရင်က မိဖုရားအား တောင်းပန်လေသည်။

ဒုတိယမိဖုရား မာဂင်္ဂီ၏ မနာလိုဝန်တိုမှုများ ပိုမိုတိုးပွားလာသဖြင့်၊ နန်းတော်တွင် ဘုရင်မရှိခိုက် အတွင်းဘက်ဆုံးဖြစ်သော နန်းဆောင်ကို မီးရှို့ရန် သူမက လူမိုက်များအား ခိုင်းစေလိုက်လေသည်။ မိဖုရားသည် တည်ငြိမ်စွာပင် နေ၍ ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့နေသော အခိုင်းအစေများအား တည်ငြိမ်စွာ ရှိစေရန် အားပေးစကား ပြောကြားပြီးနောက် စိုးရိမ်ကြောက်ရွံ့မှု ကင်းမဲ့စွာဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓထံမှ သင်ယူလေ့လာ ထားခဲ့သော မေတ္တာစိတ်ဓါတ်ဖြင့် အေးချမ်းစွာ သေဆုံး သွားလေသည်။ ခါးကုန်းမဖြစ်သူ အခိုင်းအစေ စုဇတ္တရာသည်လည်း မိဖုရားနှင့် အတူ မီးထဲတွင် သေဆုံးသွားလေသည်။

ဗုဒ္ဓ၏ နောက်လိုက်တပည့်မများအထဲတွင် ဤအမျိုးသမီးနှစ်ဦးသည် အမြင့်ဆုံး ဇောဒဂ် ဘွဲ့ထူး ဖြင့် ဂုဏ်ပြုခြင်း ခံကြရလေသည်။ မိဖုရားအား ကြင်နာ ကရုဏာရှိသော စိတ်ဓါတ်အဖြစ်၎င်း၊ ခါးကုန်းမ အခိုင်းအစေ စုဇတ္တရာအား ကောင်းစွာ နားဆင်သူ တစ်ဦးအဖြစ်၎င်း ဂုဏ်ပြုကြလေသည်။

၂. သကျသာကီဝင်လူမျိုးစုထဲတွင် ဗုဒ္ဓ၏ ညီအစ်ကိုဝမ်းကွဲဖြစ်သော မဟာနာမမင်းသားသည် ဗုဒ္ဓ၏ သွန်သင်ဆုံးမမှုများကို အထူးယုံကြည်၍ သစ္စာအရှိဆုံးသော ဥပါသကာတစ်ဦး ဖြစ်လေသည်။

ထိုအချိန်က ကောသလတိုင်းမှ ဝိဇ္ဇုဇူဘမင်းဟု ခေါ်သော ကြမ်းတမ်း ခက်ထန်သည့် ဘုရင် တစ်ပါးသည် သကျသာကီဝင်လူမျိုးများကို တိုက်ခိုက်၍

ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ကို တည်ထောင်ခြင်း

အောင်နိုင်လိုက်လေသည်။ မဟာနာမမင်းသည် ဘုရင့်ထံသို့ သွား၍၊ ၎င်း၏ တိုင်းသူပြည်သားများအား အသက်ချမ်းသာပေးပါရန် တောင်းပန် လျှောက်ထားသော်လည်း၊ ဘုရင်က လက်မခံပါပေ။ ထိုအခါ မဟာနာမမင်းက အနီးအနားရှိ ရေကန်တစ်ခုတွင် ရေငုတ်နေပါမည်။ ရေငုတ် နေနိုင်သော အချိန်ပိုင်း အတောအတွင်း တိုင်းသူပြည်သား အကျဉ်းသားများ အား တတ်နိုင်သလောက် ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်နိုင်စေရန် ခွင့်ပြုပါရန် ဘုရင်အား တင်ပြလျှောက်ထား ပြန်လေသည်။

ရေအောက်တွင် ငုတ်နေနိုင်မည့် အချိန်ပိုင်းမှာ လွန်စွာ တိုတောင်းမည် ဖြစ်သည်ဟု တွေးတောကာ ရှင်ဘုရင်က တင်ပြချက်ကို လက်ခံလိုက်လေသည်။

မဟာနာမမင်းသားက ရေထဲသို့ ခုန်ဆင်းလိုက်သည်နှင့်တပြိုင်နက် ရဲတိုက်ဂိတ်တံခါးကို ဖွင့်လိုက်ကာ၊ အထိန်းသိမ်းခံနေရသူများသည် လုံခြုံရာသို့ ထွက်ပြေးကြလေသည်။

သို့ရာတွင် မဟာနာမမင်းသည် ရေပေါ်သို့ ပြန်ပေါ်မလာပါပေ။ ၎င်းသည် ရေအောက်ရှိ မိုးမခပင် တစ်ပင်၏ အမြစ်တွင် မိမိ၏ ဆံပင်ကိုချည်နှောင်ကာ၊ ပြည်သူပြည်သားများ အသက်ချမ်းသာရာရရှိရေး အတွက် မိမိ၏ အသက်ကို စွန့်လွှတ်လိုက်လေသည်။ (ထေရဝါဒကျမ်းစာများတွင် သာကီဝင်မင်းတို့အား ဝိဇ္ဇူဘာ မင်းသားက နှိပ်ကွပ်သည် မှန်သော်လည်း ရေငုတ် ထွက်ပြေးစေခြင်း မပါရှိဘူးပါ။ တည်းဖြတ်ရေးအဖွဲ့)

၃. ဥပ္ပလဝဏ္ဏသည် ထင်ပေါ်ကျော်ကြားသော တပည့်မ ဘိက္ခုနီတစ်ဦး ဖြစ်၍ အသိဉာဏ်ပညာရှိမှုတွင် ဗုဒ္ဓ၏ အဂ္ဂသာဝကဖြစ်သော ရှင်မောဂလာန်နှင့် အတူတူပင်ဖြစ်သည်ဟု နှိုင်းယှဉ် ပြောဆိုလေ့ရှိကြလေ သည်။ သူမသည် ဘိက္ခုနီအပေါင်းတို့၏ အထွတ်အထိပ်ပင်ဖြစ်၍ ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးအဖြစ် အခြား ဘိက္ခုနီများအား အမြင် မမောမပန်း သွန်သင်ဟောပြောလေသည်။

ဒေဝဒတ်သည် လွန်စွာ ကောက်ကျစ်၍ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သော လူတစ်ဦးဖြစ်ပြီး၊ ဘုရား၏ တရားတော်များကို ဆန့်ကျင်စေရန် အဇာတသတ်မင်းအား လိမ်လည်ဖြားယောင်းကာ လျှောက်လဲထားသူ

ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ကို တည်ထောင်ခြင်း

ဖြစ်လေသည်။ သို့ရာတွင် နောက်ပိုင်းတွင် အဇာတသတ်မင်းသည် နောင်တရ၍ ဒေဝဒတ်နှင့် အဆက်အသွယ် ဖြတ်တောက်ကာ၊ ဘုရား၏ ရိုသေကြီးနွံသော ဥပါသကာတစ်ဦး ဖြစ်လာလေသည်။

တစ်ချိန်တွင် ဒေဝဒတ်သည် ဘုရင်အား တွေ့ဆုံရန် ဝင်ခွင့်မရဘဲ ရဲတိုက်တံခါးဝမှ နှင်ထုတ်ခြင်း ခံရစဉ် ဥပ္ပလဝဏ ထွက်လာသည်နှင့် တွေ့ဆုံမိလေသည်။ ၎င်းသည် လွန်စွာ အမျက်ထွက်၍ သူမအား ရိုက်နှက်ကာ ပြင်းထန်စွာ ဒဏ်ရာရရှိစေလေသည်။

သူမသည် အထူးနာကျင်စွာဖြင့် ကျောက်အတွင်းသို့ ပြန်သွားရာ အခြားသော ဘိက္ခုနီများက တွေ့မြင်ကြသောအခါ၊ ပိုင်းဝန်းပြုစုအားပေးရန် ကြိုးစားကြသည်တွင်၊ ဥပ္ပလဝဏသည် ၎င်းတို့အား ဤသို့ ပြောကြားလေသည်။ ဘိက္ခုနီတို့ လူ့အသက်ကို ကြိုတင်တိုင်းတာနိုင်ခြင်း မရှိပါ။ အရာခပ်သိမ်း သည် အနိစ္စသာ ဖြစ်၍ ငါဟူသော အရာမရှိပါပေ။ အမှန်တရားကမ္ဘာသည်သာလျှင် ဆိတ်ငြိမ် အေးချမ်းမှု ရှိပါပေသည်။ အသင်တို့သည် လေ့ကျင့်အားထုတ်မှုများကို ဆက်လက် ပြုလုပ်ကြရမည် ဖြစ်သည်။ ထို့နောက် သူမသည် အေးချမ်းငြိမ်သက်စွာဖြင့် ကွယ်လွန်သွားလေသည်။

၄. တစ်ချိန်က လူ့အမြောက်အမြားကို သတ်ဖြတ်ခဲ့သော ကြောက်ရွံ့ ဖွယ်ကောင်းလှသည့် ဓားပြတစ်ဦး ဖြစ်သူ အင်္ဂုလိမာလသည် ဘုရား၏ ကယ်တင်ခြင်းကိုခံရ၍ ဘုရားတပည့်တစ်ဦး ဖြစ်လာခဲ့လေသည်။

တနေ့တွင် ၎င်းသည် မြို့တမြို့သို့ သွားရောက်၍ ဆွမ်းခံရာတွင် အတိတ်ကာလက ပြုကျင့်ခဲ့ သော မကောင်းမှုများအတွက် အခက်အခဲမျိုးစုံနှင့် ဆင်းရဲဒုက္ခများကို ခံစားရလေသည်။

ရွာသူရွာသားများက ၎င်းအား ပိုင်းဝန်းရိုက်နှက်ကြသော်လည်း ၎င်းသည် သွေးယိုစီးကျနေသော ခန္ဓာကိုယ်ဖြင့် ဘုရားထံ ပြန်သွားကာ၊ ဘုရား၏ ခြေရင်းတွင် ဦးခိုက်၍ ယခင်က ကျူးလွန်ခဲ့သော ရက်စက်မှုများအတွက် ဒဏ်ခံရသည့် အခွင့်အလမ်း ရရှိခဲ့ခြင်းကြောင့် ဗုဒ္ဓအား ကျေးဇူးတင် မဆုံးနိုင် အောင်

ဖြစ်နေလေသည်။

၎င်းက ဤသို့လျှောက်ထား၏ အရှင်ဘုရား တပည့်တော်၏ မူရင်းအမည်မှာ "အဟီ သက . မညှင်းဆဲတတ်သူ" ဖြစ်ပါသည်။ သို့ရာတွင် မသိနားမလည်မှုကြောင့် အဖိုးတန်လှသည့် အသက်များစွာကို တပည့်တော် သတ်ဖြတ်ခဲ့ပြီး တစ်ယောက်ချင်းစီမှ လက်ချောင်းတစ်ချောင်းကို ဖြတ်ယူခဲ့သည်။ ထို အတွက်ကြောင့် လက်ချောင်း စုဆောင်းသူ ဟူသော အင်္ဂုလိမာလဟု အခေါ်ခံရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထို့နောက် အရှင်ဘုရား၏ ကရုဏာတော်ဖြင့် တပည့်တော်သည် အသိဉာဏ်ပညာ ရရှိလာကာ၊ ဘုရား တရားနှင့် သံဃာတည်းဟူသော ရတနာသုံးပါးကို ရိုကျိုးကိုးကွယ်လာခဲ့ပါသည်။ လူတစ်ဦးက မြင်း သို့မဟုတ် နွားတစ်ကောင်ကို မောင်းနှင်သောအခါ၊ ကြိမ်လုံး သို့မဟုတ် ကြိုးတစ်ချောင်းကို အသုံး ပြုရသော်လည်း၊ အရှင်ဘုရားသည် ကြိမ်လုံး သို့မဟုတ် ကြိုးသို့မဟုတ် ချိတ်တို့ကို အသုံးမပြုဘဲ တပည့် တော်၏ စိတ်ကို သန့်စင်စေခဲ့ပါသည်။

အရှင်ဘုရား တပည့်တော်သည် ယနေ့ခံစားထိုက်သည်ကို ခံစားခဲ့ရပါပြီ တပည့်တော်သည် အသက်ရှင်နေလိုစိတ်မရှိ သေလိုစိတ်လဲ မရှိပါ။ တပည့်တော်၏ အချိန်ရောက်ရှိလာမည်ကိုသာ စောင့် ဆိုင်းနေပါသည်။

၅. ရှင်မောဂလာန်နှင့် ရှင်သာရိပုတြာတို့သည် ဗုဒ္ဓ၏ အကြီးမြင့်ဆုံးသော နောက်လိုက် တပည့်တော် နှစ်ဦး ဖြစ်ကြလေသည်။ အခြားသော ဘာသာရေး ခေါင်းဆောင် ဆရာများသည် ဗုဒ္ဓ၏ သန့်စင်သော တရားတော် ရေအေးများ၊ ပြည်သူတို့အတွင်းတွင် ပြန့်ပွားစီးဆင်းကာ စိတ်အားထက်သန်စွာဖြင့် သောက် သုံးနေကြသည်ကို တွေ့ရသည့်အခါ မနာလိုဝန်တို့ ဖြစ်ကြ၍ ဗုဒ္ဓ၏ တရားဆုံးမမှုများကို နည်းမျိုးစုံဖြင့် ဟန့်တားနှောက်ယှက်ကြလေသည်။

သို့ရာတွင် မည်သည့်အတားအဆီးမျှ ဗုဒ္ဓ၏ တရားတော်များ ကျယ်ပြန့်စွာ ပြန့်ပွားလာမှုကို တားဆီးဟန့်တားနိုင်ခြင်း မရှိကြပါပေ။ အခြားသော ဘာသာရေးများမှ နောက်လိုက်များက ရှင်မောဂ္ဂလာန်အား သတ်ဖြတ်ရန်

ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ကို တည်ထောင်ခြင်း

ကြိုးပမ်းကြလေသည်။

၎င်းသည် နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် လွတ်မြောက်ခဲ့သော်လည်း တတိယ အကြိမ်တွင်မူ အယူမှားယွင်းသူ ခိုးသားဓားပြ ငါးရာတို့၏ ပိုင်းဝန်းရိုက်နှက်မှုကြောင့် ကွယ်လွန်သွားလေသည်။

အမှန်တရားကို ရင်ပယ်ပိုက်ထားသူ ဖြစ်သဖြင့် ၎င်းသည် ရိုက်နှက်မှုကို တည်ငြိမ်စွာ ခံယူကာ အရိုးအရေများ ကြေမွစုတ်ပြတ်ကုန်သော်လည်း တည်ငြိမ် အေးချမ်းစွာဖြင့် ကွယ်လွန်သွားလေသည်။

အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်

ရဟန်းတော်တို့ လူအမြောက်အများတို့၏ သာယာဝပြောရေးနှင့် ပျော်ရွှင်ရေးများအတွက် ဤ လောကတွင် မွေးဖွားလာသူတစ်ဦးရှိပေသည်။ ၎င်းသည် ကမ္ဘာလောကကြီးအတွက် ကြင်နာကရုဏာ ထား၍၊ အကျိုးရှိစေရန်၊ ကောင်းကင်ဘုံတွင်ရှိသူများနှင့် လူသားများ၏ သာယာဝပြောရေးနှင့် ပျော်ရွှင်မှုများအတွက် မွေးဖွားလာခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ထိုသူသည် အဘယ်သူနည်း။ ၎င်းသည် အရဟတ္တ ဖြစ်သော တထာဂတောဖြစ်၍ လုံးဝအမှန်တရားကို သိရှိထားသူ ဖြစ်ပေသည်။ ဤသူမှာ ရဟန်းတော်တို့ ထိုလူပင် ဖြစ်ပေသည်။

ရဟန်းတော်တို့ လူတစ်ဦး၏ ဖော်ပြချက်များကို ကမ္ဘာပေါ်တွင် ရှာဖွေ တွေ့ရှိနိုင်ရန် ခက်ခဲပေသည်။ မည်ကဲ့သို့သော လူပါနည်း။ အရဟတ္တဖြစ်သော တထာဂတောဖြစ်၍ လုံးဝအမှန်တရားကို သိမြင် ထားသူဖြစ်သည်။ ၎င်းသည် ထိုလူပင် ဖြစ်သည်။

ရဟန်းတော်တို့ ဤလောကတွင်တွေ့မြင်ရန် ခဲယဉ်းသောသူမှာ ထိုထူးခြား လှသောလူဖြစ်သည်။ မည်ကဲ့သို့သော လူပါနည်း။ အရဟတ္တဖြစ်သော တထာဂတော ဖြစ်၍ လုံးဝအမှန်တရားကို သိမြင်ထားသူ ဖြစ်သည်။ ၎င်းသည် ထိုလူပင် ဖြစ်သည်။

ရဟန်းတော်တို့ လူတစ်ဦး၏ သေဆုံးမှုကို လူအပေါင်းက ဝမ်းနည်း ကြေကွဲကြမည် ဖြစ်သည်။ မည်ကဲ့သို့သော လူပါနည်း။ အရဟတ္တဖြစ်သော တထာဂတောဖြစ်၍ လုံးဝအမှန်တရားကို သိမြင်ထားသူ ဖြစ်သည်။ ၎င်းသည် ထိုလူ ဖြစ်သည်။

ရဟန်းတော်တို့ ကမ္ဘာပေါ်တွင် မွေးဖွားလာ၍ ယှဉ်ပြိုင်နှိုင်းယှဉ်နိုင်သူမရှိသော လူတစ်ဦး ရှိပေ သည်။ ထိုလူသည် အဘယ်သူပါနည်း။ ၎င်းသည် အရဟတ္တဖြစ်သော တထာဂတောဖြစ်၍ လုံးဝ အမှန် တရားကို သိမြင်ထားသူ ဖြစ်သည်။ ၎င်းသည် ထိုလူ ဖြစ်ပေသည်။

(အင်္ဂုတ္တရနိကာယ် ၁-၁၃)

